

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 10.1.2017
COM(2016) 823 final

2016/0402 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o právním a operačním rámci pro evropský elektronický průkaz služeb, který se zavádí
nařízením ... [nařízení o ESC]**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2016) 437 final}

{SWD(2016) 438 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Služby se na HDP a zaměstnanosti v EU podílejí přibližně 70 %, proto je pro vytváření pracovních míst a růst v EU nesmírně důležitá podpora konkurenceschopnosti trhů služeb EU. Směrnice o službách, jež byla přijata v roce 2006, uvádí obecná ustanovení, která usnadňují usazování poskytovatelů služeb a posilují jejich schopnost poskytovat přeshraniční služby na jednotném trhu. Směrnice urychlila v členských státech EU řadu reforem a během deseti let přinesla zvýšení HDP EU odhadem o 0,9 %.

V oblasti růstu a pracovních míst však stále ještě máme značný nevyužitý potenciál. Trhy služeb v EU by měly prospěch z rychlejšího růstu produktivity a efektivnějšího přidělování zdrojů. Podíl přeshraničního obchodu službami a investic do této oblasti je nadále nízký. Odstranění zbývajících překážek, které stojí v cestě intenzivnějším přeshraničním aktivitám v oblasti služeb, přispěje k posílení hospodářské soutěže, což přinese větší výběr a nižší ceny pro spotřebitele, jakož i více inovací. Zaměříme-li se na tyto překážky v rámci, který již stanoví směrnice o službách, vznikne potenciál navýšit v EU HDP o další 1,7 %¹. Lépe fungující trhy služeb navíc budou mít pozitivní vliv na konkurenceschopnost průmyslu, neboť výrobní sektor EU je důležitým odběratelem a konečným uživatelem v odvětví služeb. Služby činí v EU 40 % hodnoty konečného výrobku. Konkurenceschopný výrobní sektor je tudíž podmínkou dobře fungujících trhů služeb.

Proto Evropská rada zdůraznila, že „při vytváření nových pracovních míst, podpoře produktivity a zajištění atraktivního prostředí pro investice a inovace bude zásadní dosažení hlubšího a spravedlivějšího jednotného trhu“.² Jednou z deseti priorit Evropské komise je vytvoření lépe fungujícího vnitřního trhu. Ve strategii pro jednotný trh, která byla přijata v říjnu 2015, Komise oznámila řadu opatření, díky nimž se má jednotný trh služeb bez hranic stát skutečností³. Cíl je jasný: omezit překážky, a usnadnit tak poskytovatelům služeb, aby využívali nových obchodních příležitostí, a současně zaručit kvalitní služby pro zákazníky. Tento návrh na strategii pro jednotný trh navazuje.

Směrnice o službách stanoví vyvážený právní rámec k dosažení těchto cílů. Zajišťuje, aby byly vnitrostátní právní předpisy nediskriminační, opodstatněné a přiměřené, a sloužily tak ke splnění cílů veřejného zájmu. Kromě toho požaduje, aby členské státy odstranily překážky administrativní povahy, které v praxi poskytovatele služeb odrazují od přeshraničního podnikání. Tento návrh nebude mít na směrnici o službách, ani na důležité zásady, jež uvedená směrnice zavádí, vliv.

Tyto zásady, jež směrnice o službách zavedla, umožnily pozitivní pokrok na cestě k lepšímu fungování trhů služeb v EU. V řadě klíčových odvětví služeb však větší integraci jednotného trhu stále stojí v cestě překážky. Jedná se především o odvětví služeb, jako jsou služby poskytované podnikům a stavebnictví, kde pro poskytovatele služeb není vždy snadné využívat obchodních příležitostí v jiných členských státech. Při rozšiřování svého podnikání do zahraničí čelí administrativním překážkám. To se potvrdilo prostřednictvím rozsáhlých

¹ Evropská komise, „Update on the study on the economic impact of the Services Directive“ (Aktualizace studie o hospodářském dopadu směrnice o službách), 2015.

² Závěry Evropské rady, 28. června 2016.

³ Sdělení Komise s názvem „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“, 28. října 2015.

kontaktů s poskytovateli služeb⁴. Patří sem mimo jiné nedostatek jasnosti ohledně dodržování stávajících pravidel, který společnosti, zejména malé a střední podniky, odrazuje od toho, aby se pokoušely využít obchodních příležitostí v jiných členských státech. Podle poskytovatelů služeb je obtížné získat informace o platných regulačních požadavcích a postupech, které musí být splněny pro přístup na trh jiného členského státu. Vnitrostátní pravidla se navíc často vztahují pouze na vnitrostátní situace, aniž by v nich byly vysvětleny způsoby jejich uplatnění v případě poskytovatelů služeb z jiných členských států EU. Poskytovatelé služeb, kteří se pokouší trvale usadit v jiném členském státě či dočasně poskytovat přeshraniční služby, jsou tudíž toho názoru, že pochopit to, jakými pravidly je třeba se řídit a jak, je často obtížné. Splnění administrativních formalit v různých členských státech je pro poskytovatele služeb často složité a nákladné.

Cílem elektronického evropského průkazu služeb je tudíž omezit složité administrativní postupy určené pro poskytovatele služeb, kteří chtějí rozšířit své činnosti do jiných členských států. Současně se díky uvedenému průkazu zajistí uplatňování odůvodněných právních předpisů ze strany členských států. Poskytovatelé služeb jej budou moci dobrovolně použít jakožto alternativu při prokazování souladu s platnými vnitrostátními pravidly. Poskytovatelům služeb, kteří rozšiřují své podnikání do zahraničí, umožňuje, aby pro splnění formalit využili zcela elektronický postup na úrovni EU, čímž jim nabízí větší právní jistotu a významně omezuje složité administrativní postupy. Pomocí tohoto elektronického průkazu budou mít možnost vyhnout se administrativním překážkám, například nejistotě spojené s nevědomostí, který z daných požadavků uplatnit, dále vyplňování různých formulářů v cizích jazycích, překladům, osvědčením nebo potvrzením pravosti dokumentů i jiným než elektronickým procedurálním krokům. Ve srovnání se současnou situací by úspory nákladů na formality, které spadají pod postup týkající se uvedeného elektronického průkazu, byly významné a mohly by se pohybovat ve výši až 50 % či dokonce více⁵.

Pokud poskytovatel služby hodlá poskytovat přeshraniční službu dočasně, elektronický průkaz by vydal domovský členský stát. Hostitelský členský stát by měl možnost vznést proti vydání elektronického průkazu námitky v případech, kdy mu směrnice o službách již povoluje tak učinit z některého z naléhavých důvodů obecného zájmu uvedených v článku 16. Po vydání elektronického průkazu by poskytovatel služeb mohl dočasně poskytovat přeshraniční služby v hostitelském členském státě. V souladu s článkem 16 směrnice o službách si hostitelské členské státy ponechávají nezměněné rozhodovací pravomoci, jež jim umožní žádost o evropský elektronický průkaz služeb zamítnout.

Pokud poskytovatel služeb hodlá poskytovat služby prostřednictvím pobočky, agentury nebo kanceláře v jiném členském státě, elektronický průkaz vydá hostitelský členský stát. V takovém případě by si poskytovatel služeb elektronický průkaz vyžádal u orgánů své domovské země, které by si ověřily, zda je poskytovatel služeb usazen na jejím území v souladu s jejími platnými pravidly. Avšak ve druhé fázi by orgány domovských členských států zahájily postup s příslušnými správními orgány hostitelské země, aby tyto orgány mohly rozhodnout, zda poskytovatel služby, který žádost předložil, splňuje regulační požadavky své hostitelské země v souladu se směrnicí o službách. Tím by se zamezilo nerovnému zacházení mezi tuzemskými a zahraničními poskytovateli služeb. Po vydání elektronického průkazu by jeho držitel mohl své služby poskytovat prostřednictvím vedlejší provozovny (formou pobočky, agentury či kanceláře) v hostitelském členském státě.

⁴ Včetně devíti pracovních seminářů, které Komise zorganizovala s poskytovateli služeb v přeshraničních regionech.

⁵ Pracovní dokument útvarů Komise „Posouzení dopadů připojené k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o právním a operačním rámci pro evropský elektronický průkaz služeb“, 2017.

Evropský elektronický průkaz služeb má podobný záměr jako evropský profesní průkaz (EPC), s nímž jsou orgány členských států již obeznámeny. Evropský profesní průkaz je k dispozici od ledna 2016 a ze strany vybraných profesionálů o něj byl značný zájem, což potvrzuje, že tento druh zjednodušujících nástrojů přináší uživatelům praktické výhody. Evropský elektronický průkaz služeb i evropský profesní průkaz jsou dobrovolné elektronické postupy používané na úrovni EU. Využívání evropského elektronického průkazu služeb je pro poskytovatele služeb dobrovolné. Orgány domovské země žadatele fungují jako jednotná kontaktní místa. Fungování obou systémů navíc závisí na předem definovaných a závazných pracovních postupech založených na spolupráci mezi domovskými a hostitelskými členskými státy, jež probíhá prostřednictvím stávajícího systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI). Každý ze systémů má však jiné cíle. Evropský profesní průkaz usnadňuje přeshraniční poskytování služeb díky uznání odborných kvalifikací pro pracovníky, kteří jsou fyzickými osobami, nebo samostatně výdělečně činné poskytovatele služeb v souladu se směrnicí o odborných kvalifikacích. Evropský elektronický průkaz služeb se týká daleko širší řady požadavků. Je k dispozici jak pro fyzické osoby, jež jsou samostatně výdělečně činnými osobami, tak pro společnosti, jež chtějí poskytovat služby v jiném členském státě. Oproti evropskému profesnímu průkazu by evropský elektronický průkaz služeb nabízel rovněž technické prostředky zjednodušující administrativní formality související s vysíláním zaměstnanců na území členských států, jež Komise sdělily, že si pro tento účel přejí využít IMI. Tato možnost využívat systému IMI v žádném případě nezmění podstatu použitelných pravidel stanovených ve směrnici 2014/67/EU. Zahrnuta jsou rovněž pravidla usnadňující získání pojistného krytí v souvislosti se službami poskytovanými přeshraničně.

Elektronický průkaz by zahrnoval požadavky podle směrnice o službách, a nezahrnoval by tedy oblasti, jako jsou daně, pracovní právo a sociální zabezpečení. Orgány členského státu však po držitelích elektronického průkazu nežádají informace, jež jsou v něm již obsaženy, pro účely postupů či formalit uložených poskytovateli v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky, soutěže o návrh či udělením koncese, zakládáním dceřiných společností nebo registrací poboček podle práva obchodních společností a registrací do povinného systému sociálního pojištění. Evropský elektronický průkaz služeb by se v první fázi použil na služby pro podniky a v odvětví stavebnictví, a to v rozsahu, v němž související činnosti již spadají pod směrnici o službách. Obě odvětví jsou pro hospodářství EU klíčová⁶. Poskytovatelé stavebních služeb nebo služeb pro podniky při rozšiřování své činnosti do zahraničí často čelí nesmírně složitým administrativním postupům. Růst produktivity byl na druhou stranu v obou těchto odvětvích v posledním desetiletí velmi pomalý a úroveň přeshraničního obchodu a investic je omezená. Větší přeshraniční hospodářská soutěž by napomohla zachovat a vylepšit konkurenceschopnost obou těchto odvětví.

Součástí tohoto návrhu je rovněž ustanovení o přezkumu, které v budoucnu zajišťuje posouzení, zda jsou regulační překážky odstraňovány přiměřeným způsobem, a posouzení účinnosti evropského elektronického průkazu služeb a jeho případného rozšíření do jiných odvětví.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tato směrnice je předkládána společně s nařízením. Směrnice stanoví právní a operační rámec pro evropský elektronický průkaz služeb, stanoví mimo jiné podmínky způsobilosti, kompetence domovského a hostitelského členského státu, platnost evropského elektronického průkazu služeb a podmínky jeho odejmutí nebo pozastavení. Nařízení stanoví nástroje dostupné pro poskytovatele služeb v celé EU. Kromě toho usnadňuje řešení otázek týkajících se pojistného krytí poskytovatelů služeb působících přeshraničně.

⁶ Obě odvětví společně představují kolem 20 % HDP a zaměstnanosti v EU (Eurostat).

Tato směrnice beze zbytku zachovává stávající ustanovení EU týkající se sociálních otázek, podmínek zaměstnání (zejména vysílání pracovníků, práv pracovníků a sociálního pilíře), zdraví, bezpečnosti a ochrany životního prostředí. Nemění ani nezpochybňuje stávající záruky v tomto ohledu. Elektronický průkaz by uváděl další informace o společnosti. Pravomoc členských států provádět inspekce na místě by zůstala zcela nedotčena. V souvislosti s evropským elektronickým průkazem služeb budou i nadále platit pravidla pro vysílání pracovníků podle směrnic 96/71/ES a 2014/67/EU, avšak aby byla tato pravidla dodržována, budou k dispozici další prostředky. Pokud členské státy zavedly postupy umožňující podávat prohlášení týkající se vysílání pracovníků podle článku 9 směrnice 2014/67/EU elektronicky, evropský elektronický průkaz služeb držitele navede k příslušným vnitrostátním postupům. Poskytovatelé, kteří jsou držiteli evropského elektronického průkazu služeb, mohou toto prohlášení předložit rovněž prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI, pokud hostitelský členský stát Komisi sdělil, že by se tato možnost měla uplatňovat v souvislosti s vysíláním pracovníků na jeho území.

Návrh evropského elektronického průkazu služeb doplňuje jiné politické iniciativy v oblasti služeb, které byly ohlášeny ve strategii pro jednotný trh a jež mají předcházet vzniku překážek přeshraničního poskytování služeb na vnitrostátní úrovni. Uvedený návrh v tomto ohledu doplňuje návrh směrnice [XX] vypracovaný Komisí, jenž reformuje postup, podle něhož musí členské státy oznamovat povolovací režimy a požadavky související se službami.

Tento návrh doplní rovněž iniciativa zvaná jednotná digitální brána, která byla oznámena ve strategii pro jednotný trh na rok 2017. Brána, již se týkaly veřejné konzultace prováděné na podzim 2016, bude integrovat, doplňovat a vylepšovat příslušné on-line informace na úrovni EU a členských států, čímž odstraní stávající problémy s nedostatkem informací, s nimiž se potýkají podniky a občané. Bude rovněž propojena s asistenčními službami. Jejím cílem bude dále prosazovat další digitalizaci vnitrostátních postupů platných pro občany a podniky uplatňující svá práva spojená s jednotným trhem. Jednotná digitální brána by se neměla omezovat pouze na odvětví, jichž se týká tato iniciativa.

Ve srovnání s výše uvedeným by měl být evropský elektronický průkaz služeb plně harmonizovaným a standardním nástrojem pro přeshraniční poskytování služeb, přičemž by měl snižovat náklady na dodržování předpisů na konkrétních trzích služeb, jimž dominují převážně malé a střední podniky. Jeho hlavním cílem je administrativní zjednodušení: členský stát, odkud poskytovatel služeb pochází, se zapojuje, ale nerozhoduje o tom, jaké požadavky musí poskytovatel služeb splňovat v jiném členském státě. Pokud jde o evropský elektronický průkaz služeb, musí uvedený členský stát podávat informace o dodržování požadavků a toto dodržování zajistit v rámci předem stanoveného a plně standardizovaného postupu. Jednotná digitální brána bude s tímto postupem propojena a zjednoduší uživatelům vyhledávání.

Zavedení evropského elektronického průkazu služeb bude plně v souladu s rozvojem projektu jednotné digitální brány a bude respektovat zásady uvedené v akčním plánu pro „eGovernment“ (konkrétně se jedná o: standardně digitalizované služby, interoperabilitu jako standard, přeshraniční přístup jako standard, zásadu „pouze jednou“ a standardní podporu začlenění)⁷.

V neposlední řadě tento návrh doplňuje politiku prosazování práva používanou Komisí, která ji vykonává souběžně s cílem odstraňování neodůvodněných nebo nepřiměřených omezení svobody usazování a volného pohybu služeb zavedených na vnitrostátní úrovni.

⁷ Akční plán EU pro „eGovernment“ na období 2016–2020: Urychlování digitální transformace veřejné správy – COM(2016) 179.

Provádění této směrnice bude podporováno prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI), který byl zaveden nařízením o systému IMI⁸. Systém IMI může od roku 2011 využívat zhruba 5 000 orgánů; podléhá neustálým průzkumům mezi uživateli a svůj potenciál prokázal pomocí evropského profesního průkazu zavedeného v lednu 2016.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tato směrnice a návrh nařízení na zavedení evropského elektronického průkazu služeb jsou plně v souladu s dalšími politikami Unie, zejména s jinými politikami Komise, jejichž cílem je zjednodušení a omezení administrativních překážek.

Zjednodušování formalit týkajících se dokumentů by úzce navazovalo na řešení, která mají být zavedena v rámci nařízení (EU) 2016/1191 o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii⁹.

V oblasti uznávání odborných kvalifikací byl v roce 2013 zaveden obdobný nástroj pro administrativní zjednodušení, a sice výše zmíněný evropský profesní průkaz, který je od ledna 2016 k dispozici pro vybraný počet povolání (zdravotní sestry, farmaceuti, fyzioterapeuti, horští vůdci a realitní makléři). Aby se předešlo riziku duplicitního použití, tento návrh zajistí, aby odborní pracovníci, kteří mohou požádat o evropský profesní průkaz, nemohli získat evropský elektronický průkaz služeb.

Aby se předešlo duplicitní činnosti, a dříve, než se přistoupí k použití jakýchkoli jiných prostředků, kterými se v souvislosti s evropským elektronickým průkazem služeb získají či ověří v minulosti nabyté informace, měly by příslušné orgány využít všech dostupných propojení vnitrostátních rejstříků, včetně systému propojení obchodních rejstříků (BRIS), jak to požaduje směrnice 2009/101/ES, a insolvenčních rejstříků podle nařízení (EU) 2015/848.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Toto legislativní opatření spadá do oblasti sdílené pravomoci v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) SFEU. Jeho cílem je usnadnit usazování a poskytování služeb na jednotném trhu, další rozvoj a provádění obecných zásad práva usazování a svobody poskytovat přeshraniční služby zakotvených v člancích 49 a 56 SFEU a také ve směrnici o službách. Tato směrnice vychází z čl. 53 odst. 1 SFEU, který je obecným právním základem pro dosažení svobody usazování, a z článku 62 SFEU, který je obecným právním základem pro ustanovení týkající se přístupu k samostatně výdělečným činnostem.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Celkovým cílem tohoto legislativního návrhu je zajistit bezproblémové fungování jednotného trhu služeb EU, který se neomezuje na území jednoho členského státu, ale pokrývá území celé EU. Vzhledem k nadnárodní povaze jednotného trhu EU a k potřebě řešit situace v přeshraničním kontextu co nejsoudržněji představuje IMI, tedy stávající nástroj IT používaný napříč EU, účinnou reakci, které lze dosáhnout pouze prostřednictvím opatření na úrovni EU.

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1191 ze dne 6. července 2016 o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 200, 26.7.2016, s. 1).

Směrnice kromě toho stanoví pravidla, zejména ohledně úlohy koordinačních orgánů v členských státech, což ponechává členským státům odpovědnost stanovit příslušný orgán, který bude tato pravidla splňovat, v souladu se správní organizací na vnitrostátní úrovni.

- **Proporcionalita**

Opatření zavedená touto směrnicí jsou přiměřená jejímu cíli více integrovat trhy služeb na úrovni EU tím, že umožní větší dynamiku trhů a přeshraniční hospodářskou soutěž. Jsou rovněž přiměřená cílům větší transparentnosti, snižování nákladů a zjednodušení postupů, jež členské státy ukládají poskytovatelům služeb v přeshraniční situaci. Kromě toho vycházejí ze systému IMI, nástroje IT fungujícího na úrovni EU, který je financován z rozpočtu EU a již využíván státními správami. Postup na úrovni EU přinese pouze drobné úpravy uvedeného systému IMI, z nichž vyplynou omezené náklady na úrovni EU a na úrovni členských států. Tyto omezené náklady byly posouzeny s ohledem na stávající podobné postupy, jako je evropský profesní průkaz.

Tato opatření nepřekročí rámec toho, co je nezbytné k vyřešení stanovených problémů a k dosažení vytyčených cílů. Ačkoli postup na úrovni EU vyžaduje aktivní úlohu správ členských států, očekávaný finanční dopad na členské státy bude malý, protože se využije systému pro výměnu informací o vnitřním trhu, což je již existující platforma zavedená pomocí finančních prostředků EU. Navíc vyhlídky vyplývající z používání evropského elektronického průkazu služeb a spočívající ve větší hospodářské soutěži na trzích služeb, ve větším počtu účastníků trhu a dodatečném obratu pozitivně ovlivní ekonomiky členských států.

Využívání evropského elektronického průkazu služeb bude pro poskytovatele služeb dobrovolné.

- **Volba nástroje**

Směrnice vychází z článků 53 a 62 SFEU, které umožňují přijímání směrnic pouze normotvůrcům EU. Zahrnuje ustanovení o sbližování právních předpisů členských států, pokud jde o přístup k určitým službám. Kromě toho zahrnuje vyjasnění, v čem přesně spočívají výhody evropského elektronického průkazu služeb při přístupu na trh jiného členského státu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Při přípravě tohoto návrhu Komise provedla podrobné hodnocení směrnice o službách. Z hodnocení vyplynulo, že směrnice o službách je zatím účinně provedena pouze částečně. Směrnice o službách může přinést další růst prostřednictvím reformy v členských státech. Poskytovatelé služeb v klíčových odvětvích služeb (jako jsou služby poskytované podnikům a stavebnictví) však stále čelí celé řadě překážek. Systém správní spolupráce mezi členskými státy kromě toho nevyužívá veškerých výhod. Hloubková analýza funkčnosti a využitelnosti jednotných kontaktních míst v roce 2015 došla k závěru, že většina jednotných kontaktních míst dosud nepřinesla veškerá očekávaná zjednodušení ve správní oblasti, pokud jde o poskytování dočasných přeshraničních služeb nebo založení podniku.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise provedla několik analýz a konzultací s cílem shromáždit důkazy o zbývajících překážkách na cestě k plně fungujícímu jednotnému trhu služeb s větším důrazem na praktické dopady ustanovení v praxi od roku 2014. Bylo vypracováno ekonomické posouzení s cílem vyhodnotit dopady vnitrostátní reformy na trzích služeb a přístupu k pojištění pro poskytovatele služeb. Kromě toho byly v letech 2014, 2015 a 2016 uspořádány pracovní semináře zúčastněných stran v rámci Fóra o jednotném trhu. Řešily se na nich problémy malých a středních podniků spojené s jejich rozvojem na přeshraničních regionálních trzích, ale také konkrétní problémy v odvětví služeb (zejména služeb pro podniky a stavebních služeb), jejichž poskytování je omezováno v důsledku nízké úrovně přeshraničního obchodu a investic na úrovni EU. Ze shromážděných příspěvků a vstupů vyplynulo, že i přes určitý pokrok, jehož bylo dosaženo v minulých letech, se poskytovatelé služeb v několika hospodářsky významných odvětvích stále potýkají s řadou překážek, když se snaží expandovat přes hranice členských států.

Zúčastněné strany vyjádřily rozdílné názory na možné způsoby zlepšení rámce, pod nějž spadají trhy služeb jak v EU, tak na vnitrostátní úrovni. Touto směrnicí se nemění žádná věcná pravidla přeshraničního poskytování služeb, jak jsou stanovena ve směrnici o službách, ani žádná pravidla související s vysíláním pracovníků, zdravím a bezpečností a ochranou životního prostředí. Zúčastněné strany se téměř jednomyslně postavily proti opětovnému otevření směrnice o službách.

Internetová veřejná konzultace proběhla v období od 3. května do 26. července 2016. V rámci této konzultace byly shromážděny další názory zúčastněných stran, stejně jako bezprostřední zkušenosti s přetrvávajícími překážkami, které v těchto odvětvích služeb brání zejména přeshraničnímu poskytování služeb v EU.

Výsledky všech těchto činností potvrdily, že neoprávněné nebo nepřiměřené požadavky na vnitrostátní úrovni stále přetrvávají, a to na úkor poskytovatelů a příjemců služeb na jednotném trhu. Kromě toho poskytly konkrétní informace o tom, jaká politická opatření se očekávají od zúčastněných stran. Většina z nich souhlasila s tím, že je nutné odstranit zbývajících překážky, které brání přeshraničnímu poskytování služeb, usnadnit v těchto situacích přístup k pojistnému krytí – při současném zachování *acquis* EU v oblasti sociálních věcí, zaměstnanosti, zdraví a bezpečnosti nebo životního prostředí – a zároveň provádět ambiciózní politiku v oblasti prosazování práva. V tomto ohledu Komise v listopadu 2016 přijala komplexní balíček opatření k prosazování práva, jehož cílem bylo řešení nepřiměřených omezení zavedených v oblasti služeb v devíti členských státech.

Tuto iniciativu, jejímž cílem bylo podnítit rozvoj přeshraničních trhů služeb, podpořila také Rada pro konkurenceschopnost ve svých závěrech ze dne 29. února 2016 o strategii pro jednotný trh¹⁰ a Evropská rada ve svých závěrech ze dne 28. června 2016¹¹. Získala rovněž podporu Evropského parlamentu, a to v usnesení o strategii pro jednotný trh, kterou přijal dne 26. května 2016¹².

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Při přípravě tohoto návrhu směrnice byly využity výsledky postupu vzájemného hodnocení s členskými státy z let 2010–2011, výsledky testů funkčnosti uskutečněných v letech 2011–2012, jakož i výsledky vzájemného hodnocení (peer review) provedeného v letech 2012–

¹⁰ [Závěry Rady o strategii pro jednotný trh služeb a zboží, 29. února 2016.](#)

¹¹ [Závěry Evropské rady, 28. června 2016.](#)

¹² [Usnesení Evropského parlamentu ze dne 26. května 2016 o strategii pro jednotný trh.](#)

2013. Solidním základem, pokud jde o výsledky odborných konzultací, se staly navíc výsledky různých veřejných konzultací, včetně té, která byla vedena v létě roku 2016.

Kromě toho Komise čerpala z pravidelných výměn na technické úrovni v rámci skupiny odborníků pro provádění směrnice o službách.

- **Posouzení dopadů**

V rámci přípravy na tuto iniciativu bylo provedeno posouzení dopadů. Znovu předložená zpráva bere v potaz doporučení Výboru pro kontrolu regulace obsažená v jeho původním negativním stanovisku ze dne 14. října 2016¹³, jakož i další body, které tento výbor uvedl ve svém konečném kladném stanovisku ze dne 8. listopadu 2016¹⁴. Konkrétně byl vyjasněn popis problému a rozsah posouzení dopadů, různé možnosti politik byly rozčleněny do jasně vymezených souborů možností a byl proveden přesnější odhad snížení správních nákladů.

V posouzení dopadů byly zváženy jednotlivé možnosti politiky a byly rozčleněny do „souborů“. Zvažovaly se tyto soubory opatření:

- první soubor možných opatření by poskytovateli služeb umožnil obdržet osvědčení, pokud jde o usazení v souladu se zákonem v domovském členském státě, a potvrzení stávajícího pojistného krytí pro aktivity prováděné rovněž v domovském členském státě;
- druhý soubor možných opatření by poskytovateli služeb umožnil využít postupu na úrovni EU, kterým by se usnadnil přístup na trh jiného členského státu, včetně rozvinutého elektronického mechanismu připojeného k systému IMI, který by měl usnadnit dodržování formalit pro vysílání zaměstnanců a jehož by hostitelský členský stát mohl na základě vlastní volby využít. Navíc by se tak odstranily praktické překážky související s pojištěním v přeshraniční situaci;
- třetí soubor možných opatření by dodatečně k souboru opatření č. 2 snížil regulační rozdíly v řadě klíčových služeb pro podniky (architektonických, inženýrských a účetnických služeb) prostřednictvím harmonizace omezeného počtu požadavků použitelných na poskytovatele služeb v těchto třech odvětvích služeb (konkrétně jde o omezení týkající se právní formy, požadavky, kterými se stanoví procentní údaj akciového podílu, jenž musí být vyhrazen pro odborné pracovníky, a omezení při poskytování víceoborových činností);
- čtvrtý soubor možných opatření by dodatečně k souboru opatření č. 3 zavedl specifické kroky, kterými by se řešily výše uvedené rozdíly v regulaci v případě vedlejší provozovny (pobočky a agentury), přičemž zahraniční poskytovatelé služeb by byli osvobozeni od některých požadavků a současně by hostitelský členský stát mohl zavést alternativní ochranná opatření.

První soubor by ve srovnání s ostatními vedl pouze k omezenému zjednodušení. Zatímco soubory opatření č. 3 a č. 4 by měly dokonce silnější účinek než soubor č. 2, vzhledem k tomu, že (kromě administrativního zjednodušení) řeší rovněž regulační překážky, Komise se rozhodla pro soubor opatření č. 2, a sice z těchto důvodů: odstranění nejvíce omezujících požadavků spadajících pod soubory opatření č. 3 a č. 4 prostřednictvím cílených opatření k

¹³ Hlavní doporučení výboru v jeho původním stanovisku k posouzení dopadů byla tato: lépe definovat problém, znovu zvážit koncepci a sladění různých možností a předložit více informací k možným nákladům členských států a stanovisek zúčastněných stran.

¹⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

prosazování práva, které by bylo doplněno o specifická doporučení vztahující se na celý regulační rámec použitelný pro profesi poskytující službu, se zdá přiměřenější než legislativní návrh, kterým se zavádí minimální harmonizace pro omezený počet požadavků v omezeném počtu odvětví služeb. Kromě toho se soubor opatření č. 4 navrhuje také proto, že by mohl vést k domněnce, že se přijímá řešení založené na přístupu země původu, podle něhož zahraniční poskytovatelé služeb podléhají pouze právním předpisům svého domovského členského státu, což by vedlo naopak k diskriminaci domácích poskytovatelů služeb.

Očekává se, že tento vybraný soubor opatření přinese větší právní jistotu a úspory nákladů pro poskytovatele služeb, kteří se chystají působit přeshraničně. Může se posílit úroveň dynamiky trhu a hospodářská soutěž, čímž se rozšíří i výběr a zvýší přidaná hodnota pro spotřebitele.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Navrhovaná směrnice zvýší účelnost právních předpisů týkajících se přístupu poskytovatelů služeb na trh a přinese zjednodušení, neboť zlepší podmínky, za nichž mají poskytovatelé služeb přístup na trh jiného členského státu. Nemění se tím výsady hostitelských členských států podle směrnice o službách.

- **Základní práva**

Tento návrh podporuje práva zakotvená v Listině základních práv, konkrétně ochranu osobních údajů, která by měla být zajištěna v souladu s článkem 8 Listiny. Hlavním cílem této iniciativy je navíc usnadnit právo usazování a právo poskytování služeb v kterémkoli členském státě, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 2 Listiny, a zajistit zákaz jakékoli diskriminace, včetně té nepřímé, na základě státní příslušnosti (ustanovení čl. 21 odst. 2 Listiny bude nadále uplatňováno). Kromě toho se plánuje postup na evropské úrovni s cílem zavést nestranné a spravedlivé řízení s přiměřenou lhůtou, rovněž v souvislosti s účastí Komise, jak stanoví článek 41 Listiny. V neposlední řadě by měl být řádně zvážěn zákaz zneužití práv, zejména práv svobodně poskytovat služby, jak je stanoveno v článku 54 Listiny.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

U návrhu se předpokládá, že bude mít důsledky pro rozpočet EU v rozsahu, v němž bude v rámci budoucího evropského elektronického průkazu služeb využit systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „systém IMI“) jakožto operativní podpora. Systém IMI bude muset být přizpůsoben postupům v rámci evropského elektronického průkazu služeb, jakož i požadavkům na uchování dat, a doplněn o několik dodatečných funkcí, konkrétně o veřejné rozhraní pro poskytovatele služeb, propojení s jinými příslušnými systémy a o podpůrný nástroj pro vnitrostátní orgány. Pro účely evropského elektronického průkazu služeb bude systém IMI totiž sloužit jako nástroj pro účinnou výměnu informací a vzájemnou pomoc mezi příslušnými orgány v určitém členském státě, aniž by byla dotčena jiná řešení zavedená členskými státy.

Důsledky pro rozpočet EU budou však nepatrné vzhledem ke skutečnosti, že využití systému IMI pro účely evropského elektronického průkazu služeb povede k výrazným úsporám z rozsahu a šíře. Hlavní, stávající kapacita systému IMI, a kapacita, na které se v současné době pracuje, je navíc ve značné míře v souladu s požadavky evropského elektronického průkazu služeb. Náklady na přizpůsobení a vývoj se tím podstatně sníží.

Veškeré nezbytné příděly však budou pokryty prostřednictvím přerozdělení prostředků; neočekává se žádný dopad na rozpočet EU nad rámec prostředků, které již byly naplánovány v rámci oficiálního finančního plánování Komise.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Ve směrnici se stanoví její první posouzení do 36 měsíců od data provedení a nejméně každých pět let poté. K hodnocení fungování této iniciativy by byly rovněž vyzvány členské státy, poskytovatelé služeb, sociální partneři a další zúčastněné strany. Zohlední se specifické ukazatele umožňující hodnocení dopadů směrnice, mezi něž patří počet poskytovatelů služeb, kteří využívají evropského elektronického průkazu služeb, jejich zkušenosti související s administrativní zátěží, rychlost používaných postupů nebo množství vyměněných informací mezi členskými státy.

• Informativní dokumenty (u směrnice)

Tento návrh nevyžaduje informativní dokumenty pro provedení všech ustanovení do vnitrostátního práva. Komise však předloží pokyny k uplatňování všech postupů a administrativních prostředků podle navrhovaného nařízení v souvislosti se zaváděním evropského elektronického průkazu služeb. Tyto pokyny budou předloženy poté, co budou provedeny všechny nezbytné akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty podle této směrnice nebo podle navrhovaného nařízení.

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Návrh se skládá z těchto ustanovení:

Článek 1 uvádí jakožto předmět stanovení právního a operačního rámce pro evropský elektronický průkaz služeb zavedený nařízením... [nařízení o ESC]..., kterým se stanoví pravidla pro přístup k činnostem v oblasti služeb a výkon těchto činností držiteli elektronického průkazu.

Článek 2 stanoví oblast působnosti této směrnice tak, že zahrnuje služby pro podniky a stavební služby uvedené v příloze. Příloha vylučuje činnosti, které jsou zcela či částečně vyloučeny rovněž podle směrnice 2006/123/ES.

Rovněž stanoví, že touto směrnicí – podobně, jako je tomu u směrnice 2006/123/ES – není dotčena definice ani organizace služeb obecného hospodářského zájmu, ani pravidla, jež se řídí zákony o hospodářské soutěži. Nedotýká se ani kulturní či jazykové rozmanitosti nebo plurality sdělovacích prostředků. Touto směrnicí není dotčeno ani obecné trestní právo, pracovní právo, daňové právo či právo v oblasti sociálního zabezpečení.

Podobně jako u směrnice 2006/123/ES je objasněno, že se tato směrnice nepoužije v případě, že jsou její ustanovení v rozporu s ustanoveními jiných právních předpisů Unie, které upravují zvláštní aspekty přístupu k činnosti poskytování služeb ve zvláštních odvětvích nebo pro zvláštní profese či výkonu této činnosti ve zvláštních odvětvích nebo v případě zvláštních profesí. Zdůrazňuje rovněž, že touto směrnicí nejsou dotčeny směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU, pokud jde o vysílání pracovníků.

Článek 3 zavádí příslušné definice této směrnice.

Článek 4 objasňuje, že evropský elektronický průkaz služeb má v celé Unii hodnotu dokladu o usazení v domovském členském státě poskytovatele, odkud rozšiřuje své činnosti za použití elektronického průkazu.

Článek 5 podrobně popisuje, že evropský elektronický průkaz služeb platí jako důkaz schopnosti jeho držitele poskytovat služby na území hostitelského členského státu, ať již dočasně, nebo prostřednictvím pobočky, agentury nebo kanceláře v něm umístěných. Jakmile je elektronický průkaz vydán, nemůže hostitelský členský stát na poskytovatele služeb, který

je jeho držitelem, ukládat povinnost předchozího povolení a předchozího oznámení, týkajících se poskytování služeb, podle vnitrostátního práva; takové předběžné kontroly jsou totiž součástí postupu při vydávání evropského elektronického průkazu služeb. Součástí postupu pro vydání evropského elektronického průkazu služeb však nemohou být předchozí kontroly, které představují vysoký stupeň složitosti nebo zahrnují výběr z jiných podniků. Kontroly *ex post* platí pro držitele elektronického průkazu stejně jako pro ostatní poskytovatele.

Článek 6 uvádí, že požadují-li orgány kteréhokoli členského státu předložení informací v souvislosti s jakýmkoli postupy či formalitami, nesmí po držiteli elektronického průkazu vyžadovat informace, které jsou již obsažené v evropském elektronickém průkazu služeb.

Článek 7 stanoví, že platnost evropského elektronického průkazu služeb je časově neomezená, není-li pozastavena nebo není-li průkaz odejmut nebo zrušen, a zahrnuje celé území hostitelského členského státu. Povolení pro další pobočky, agentury nebo kanceláře zůstávají v platnosti, pokud to umožňuje směrnice 2006/123/ES.

Článek 8 stanoví, že žádost o vydání elektronického průkazu by měla být předložena koordináčnímu orgánu domovského členského státu.

Článek 9 vylučuje ze způsobilosti žádat o evropský elektronický průkaz služeb ty poskytovatele služeb, pro něž již byl zaveden evropský profesní průkaz.

V článku 10 je zaručeno právo členských států uplatnit naléhavé důvody obecného zájmu v souladu se směrnicí 2006/123/ES.

V článku 11 jsou popsány postupy ověřování a vyplnění žádosti o evropský elektronický průkaz služeb, které musí koordináční orgán v domovském členském státě provést, dříve než takovou žádost zašle příslušnému orgánu hostitelského členského státu. Zahrnuje rovněž mechanismy nápravy činnosti či nečinnosti koordináčního orgánu domovského členského státu.

Článek 12 popisuje postup vydání evropského elektronického průkazu služeb k dočasnému přeshraničnímu poskytování služeb. Koordináční orgán informuje o platných požadavcích v hostitelském členském státě, je-li příchodnímu poskytovateli udělen přístup, nebo informuje o řádně odůvodněném rozhodnutí hostitelského členského státu vznést proti vydání elektronického průkazu námitku, což je závazné rozhodnutí pro koordináční orgán domovského členského státu. Není-li do dvou týdnů sdělena žádná námitka, zašle se hostitelskému členskému státu výstraha, na niž musí reagovat do dvou týdnů. Na konci tohoto období je elektronický průkaz vydán, a to výslovně nebo automaticky. Ustanovení zahrnuje právo na opravný prostředek proti rozhodnutí koordináčních orgánů domovského či hostitelského členského státu.

Článek 13 popisuje postup vydání evropského elektronického průkazu služeb k poskytování služeb prostřednictvím usazení ve formě poboček, agentur nebo kanceláří. Koordináční orgán hostitelského členského státu informuje o platných požadavcích na jeho území k získání přístupu. Žadatel musí prokázat, že splňuje nezbytné požadavky. Nepřijme-li koordináční orgán hostitelského členského státu po řádném postupu s žadatelem a navzdory výstraze, že má reagovat, žádné rozhodnutí, je elektronický průkaz vydán. Ustanovení zahrnuje právo na opravný prostředek proti rozhodnutí koordináčních orgánů domovského či hostitelského členského státu.

V článku 14 se zavádí zásada „pouze jednou“ na úrovni domovského členského státu, podle níž informace a dokumenty, jimiž orgány domovského členského státu disponují, nemusí žadatel o evropský elektronický průkaz služeb předkládat znovu.

V článku 15 se uvádějí případy, jež musí vést k pozastavení platnosti či odejmutí evropského elektronického průkazu služeb, pokud k nim dojde v hostitelském členském státě.

V článku 16 se uvádějí případy, jež musí vést k pozastavení platnosti či odejmutí všech evropských elektronických průkazů služeb dříve vydaných poskytovateli služby a pro dotčenou službu, pokud k nim dojde v domovském členském státě.

Článek 17 stanoví úlohu domovského a hostitelského členského státu při pozastavení platnosti, odejmutí či (na žádost držitele elektronického průkazu) zrušení evropského elektronického průkazu služeb. Zavádí konzultační postup pro dotčené držitele elektronických průkazů.

Článek 18 upravuje výkon přenesené pravomoci Komisí, jak je uvedeno v člancích 12 a 13.

Článek 19 zřizuje výbor, který je Komisi nápomocen při přijímání prováděcích aktů, a stanoví použitelný postup v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

Články 20 a 21 ukládají Komisi povinnost monitorovat a přezkoumat dopad této směrnice.

Článek 22 se týká provedení a uplatňování ustanovení této směrnice. Stanovená data jsou stejná jako u navrhovaného nařízení, kterým se zavádí evropský elektronický průkaz služeb.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o právním a operačním rámci pro evropský elektronický průkaz služeb, který se zavádí nařízením ... [nařízení o ESC]**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁵,s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁶,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) zaručuje poskytovatelům služeb svobodu usazování v členských státech a volný pohyb služeb mezi členskými státy.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES¹⁷ obsahuje obecná ustanovení usnadňující poskytovatelům služeb výkon práva na usazování a volný pohyb služeb. Stanoví mimo jiné, že by členské státy měly zjednodušit administrativní postupy, např. pomocí elektronických postupů prostřednictvím jednotných kontaktních míst, zjednodušením stávajících postupů a nutnosti předkládat ověřené dokumenty a co nejlepším využitím systému tichého souhlasu. Směrnice také stanoví rámec pro svobodu dočasného poskytování služeb v jiném členském státě.
- (3) Směrnice 2006/123/ES požaduje, aby členské státy zřídily a neustále aktualizovaly jednotná kontaktní místa, kde může poskytovatel služeb, který se hodlá usadit nebo poskytovat služby, najít veškeré relevantní informace ohledně požadavků, jež musí splnit, a elektronické postupy pro všechny formality, povolení a oznámení, jež se ho budou týkat. Nicméně poskytovatelé služeb se stále musí potýkat s nákladnými požadavky na informace a potížemi s dodržováním vnitrostátních postupů na dálku, zejména pokud jde o požadavky týkající se konkrétního odvětví. Spolupráce mezi orgány v různých členských státech by měla v zásadě probíhat prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI), což je platforma IT sloužící k

¹⁵ Úř. věst. C, , s. .¹⁶ Úř. věst. C, , s. .¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

přeshraniční výměně informací a vzájemné pomoci podle uvedené směrnice. Přestože mají orgány mnohdy pochybnosti, zda je usazení poskytovatele v jiném členském státě v souladu se zákonem, nejsou plně využívány možnosti spolupráce, jež je v současné době poskytována v rámci systému IMI. Pokud jde o formality související s oprávněními a oznámeními, často je požadováno, aby se předkládaly tištěné dokumenty a jejich překlady, což představuje značné náklady. Informace týkající se těchto překážek buď nejsou k dispozici na internetu, nebo je jich nedostatek, jsou neúplné, rozptýlené a lze je obtížně interpretovat v závislosti na zvláštních okolnostech poskytovatele, který expanduje do zahraničí, neboť vnitrostátní pravidla se často zaměřují na čistě vnitrostátní situace. Poskytovatelům služeb se tak často může stát, že budou muset informace a dokumenty předložit znovu.

- (4) Nadále platí požadavky, kvůli nimž je rozšiřování činností poskytovatelů služeb na vnitřním trhu zatěžující a neatraktivní. Jedná se například o četné a nesourodé povolenací režimy používané různými orgány; v případě usazování dále o absenci vzájemného uznávání podmínek, které již byly dříve splněny v jiných členských státech; a v případě dočasného přeshraničního poskytování služeb se jedná o uplatňování nepřiměřených či neodůvodněných omezení. V důsledku toho poskytovatelé služeb ve své přeshraniční činnosti čelí četným a nepřiměřeným nákladům na dodržování předpisů.
- (5) Podíl přeshraničního obchodu a investic v určitých obchodních a stavebních službách je obzvláště nízký a vykazuje určitý potenciál pro lepší integraci trhů služeb, jakož i výrazně negativní dopad na zbývající část hospodářství. Tato nedostatečná výkonnost vede k pouze částečnému využití potenciálu pro zvýšení růstu a zaměstnanosti na jednotném trhu.
- (6) Cílem této směrnice je usnadnit usazování a volné poskytování služeb na jednotném trhu, další rozvoj a provádění obecných zásad práva usazování a svobody poskytovat přeshraniční služby zakotvených v člancích 49 a 56 SFEU a také ve směrnici 2006/123/ES. Měla by vycházet z čl. 53 odst. 1 SFEU, pokud jde o svobodu usazování a přístup k samostatně výdělečným činnostem, a z článku 62 SFEU, který toto ustanovení vztahuje na služby.
- (7) V zájmu snazšího zahájení a provádění činností poskytování služeb vychází tato směrnice ze směrnice 2006/123/ES, avšak žádným způsobem nemění její pravidla. Oblast působnosti této směrnice je ve srovnání s oblastí působnosti směrnice o službách ještě omezenější. Specificky se týká odvětví služeb poskytovaných podnikům a stavebních služeb, kde stále přetrvává řada překážek, které brání přeshraničním činnostem. Přeshraniční obchod a investice ve stavebnictví a řadě služeb poskytovaných podnikům jsou na druhou stranu nízké a v obou těchto odvětvích byl v posledním desetiletí růst produktivity slabý.
- (8) Všechny záležitosti, činnosti a oblasti vyloučené z oblasti působnosti směrnice 2006/123/ES by měly zůstat vyloučeny z oblasti působnosti této směrnice. Touto směrnicí nejsou dotčeny zejména záležitosti, činnosti nebo oblasti, které vyplývají z právních předpisů týkajících se zdanění, sociálního zabezpečení a pracovního práva, včetně případných právních nebo smluvních ustanovení týkajících se podmínek zaměstnávání, pracovních podmínek, včetně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a vztahů mezi zaměstnavateli a pracovníky. Touto směrnicí rovněž nejsou dotčeny právní předpisy členských států v oblasti sociálního zabezpečení. Rovněž jí nejsou dotčena ustanovení vyplývající z předpisů týkajících se hospodářské soutěže ani

jakákoli pravidla týkající se rozhodného práva či jurisdikce podle mezinárodního práva soukromého.

- (9) Z důvodů jednotnosti by případné rozpory mezi touto směrnicí a ostatními předpisy EU, které upravují zvláštní aspekty výkonu poskytování služeb nebo přístupu k nim v konkrétním odvětví, měly být řešeny tak, jak stanoví článek 3 směrnice 2006/123/ES pro rozpory mezi uvedenou směrnicí a uvedenými právními akty při uplatňování uvedených ostatních aktů. V důsledku toho se nelze opírat o ustanovení této směrnice za účelem odůvodnění režimů předchozího povolení, předchozího oznámení nebo požadavků týkajících se usazování, které jsou zakázány podle jiných aktů EU, jež upravují zvláštní aspekty výkonu poskytování služeb nebo přístupu k nim v konkrétním odvětví, jako je například směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES¹⁸. Touto směrnicí dále nejsou nijak dotčeny povinnosti poskytovatelů služeb podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES¹⁹ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU²⁰.
- (10) Tato směrnice vyjasňuje podmínky, za nichž mohou dotčení poskytovatelé služeb využívat evropského elektronického průkazu služeb, který se zavádí nařízením [nařízení o ESC]..., jakou úlohu by měl hrát domovský a hostitelský členský stát a jaké činnosti domovského členského státu by měl hostitelský členský stát akceptovat. Evropský elektronický průkaz služeb je dobrovolný nástroj pro poskytovatele služeb.
- (11) Tato směrnice rovněž obsahuje rámec pro platnost a důvody pozastavení nebo odejmutí evropského elektronického průkazu služeb v celé Evropské unii. Pokud nemůže poskytovatel služeb nadále poskytovat služby přeshraničně v souladu se zákonem, což je důvod, proč původně o vydání elektronického průkazu požádal, musí být platnost průkazu pozastavena nebo musí být průkaz odňat.
- (12) Hlavním účelem evropského elektronického průkazu služeb je zavést jednotný a zjednodušený postup pro poskytovatele služeb, kteří hodlají poskytovat své služby přes hranice vnitřního trhu. Elektronický průkaz je elektronickým osvědčením toho, že je poskytovatel služby v členském státě (domovském členském státě) zákonně usazen. Hostitelský členský stát, do něž hodlá poskytovatel služby rozšířit svou činnost, by neměl po držitelích elektronických průkazů dále požadovat předchozí povolení nebo oznámení, jež se podle vnitrostátního práva uplatňují ke kontrole přístupu k činnosti poskytování služeb nebo výkonu poskytování služeb, která se provádí již před vydáním evropského elektronického průkazu služeb.
- (13) Cílem postupu zavedeného touto směrnicí je uplatňovat obecná pravidla a zásady směrnice 2006/123/ES při přeshraničním usazování a dočasném poskytování určitých služeb.
- (14) Některé požadavky a související povolení a oznámení podle směrnice 2006/123/ES by se při vydávání evropského elektronického průkazu služeb neměly kontrolovat, neboť jsou složité nebo vyžadují zapojení třetích stran, což nelze provést v rámci jednotného

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

postupu týkajícího se evropského elektronického průkazu služeb. To se týká výběrových řízení pro udělování početně omezených povolení a kontrol konkrétních podmínek v daném místě, ať už je to místo skutečného poskytování služeb, nebo místo, kde je poskytovatel usazen. Evropský elektronický průkaz služeb rovněž nemůže zahrnovat výběrová řízení na udělení veřejné zakázky, soutěže o návrh nebo koncese.

- (15) Ve stejném duchu by měly být vyloučeny kontroly týkající se poskytovatelů služeb, které jsou již předmětem jiných horizontálních právních předpisů EU. To je případ požadavků a kontrol týkajících se uznávání odborných kvalifikací podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES²¹, i když jsou uvedeny v odvětvových právních předpisech.
- (16) Kromě toho požadavky pro poskytovatele služeb, kteří jsou společnostmi s ručením omezeným, sdělit některé informace o společnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES²² a směrnice Rady 89/666/EHS²³ a jakékoli požadavky či kontroly uložené vnitrostátními pravidly pro registraci poboček společností registrovaných v jiném členském státě podle práva obchodních společností by neměly být součástí postupu v rámci evropského elektronického průkazu služeb, který má řešit odvětvově specifické otázky v rámci směrnice 2006/123/ES.
- (17) Evropský elektronický průkaz služeb má řadu výhod. Je důkazem o usazení v souladu se zákonem v domovském členském státě. Po dobu své platnosti by měl evropský elektronický průkaz služeb být v celé EU dokladem usazení v souladu se zákonem v domovském členském státě, pokud jde o služby, na které se dotčený elektronický průkaz vztahuje. Tento doklad by měl být přijímán rovněž v domovském členském státě, na všech úrovních a ve všech správních celcích veřejné správy. Platný evropský elektronický průkaz služeb zahrnuje informace, které se často požadují v různých situacích, jako jsou kontroly prováděné během nebo po provedení služby, při zadání veřejné zakázky, soutěži o návrh nebo udělení koncese, zakládání dceřiných společností nebo registraci poboček podle práva obchodních společností a registraci poskytovatele služeb v rámci povinných systémů sociálního pojištění. Jsou-li informace již obsaženy v platném evropském elektronickém průkazu služeb, neměly by orgány členského státu tyto informace od držitelů průkazů požadovat pro tyto jiné účely.
- (18) Kromě toho by členským státům nemělo být povoleno, aby před zahájením poskytování služby na držitele evropského elektronického průkazu služeb v souvislosti s jejím poskytováním ukládaly režimy povolení nebo oznámení. Členské státy by neměly zcela ani částečně opakovat kontroly již dříve provedené v souvislosti s vydáním evropského elektronického průkazu služeb poté, co bylo poskytování služeb v hostitelském členském státě zahájeno. Povolovací režimy nebo režimy oznamování, jako jsou ty, které vyplývají z právních předpisů týkajících se zdanění, sociálního zabezpečení a pracovního práva, zůstávají v platnosti, neboť tyto záležitosti jsou z

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 258, 1.10.2009, s. 11).

²³ Směrnice Rady 89/666/EHS ze dne 21. prosince 1989 o zveřejňování poboček vytvořených v členském státě některými formami společností řídicích se právem jiného členského státu (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 36).

působnosti této směrnice vyloučeny. Kontroly *ex-post*, inspekce a šetření z podnětu příslušných orgánů by však měly být přípustné, jde-li o kontrolu výkonnosti služby, jako je tomu podle stávajícího práva EU. Pokud takové kontroly odhalí závažná porušení požadavků platných v hostitelském členském státě, mohlo by to vést k pozastavení platnosti evropského elektronického průkazu služeb nebo jeho odejmutí.

- (19) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013²⁴ zavádí legislativní rámec pro evropský profesní průkaz, který má odborným pracovníkům umožnit vykonávat stejnou profesi, pro kterou jsou usazeni v (domovském) členském státě, v jiném (hostitelském) členském státě, a to buď dočasně, nebo prostřednictvím vedlejší provozovny. Evropský elektronický průkaz služeb je určen pro širokou škálu služeb a neřeší problémy související s odbornými kvalifikacemi, neměl by se tudíž vztahovat na ty služby, pro něž byl zaveden zvláštní evropský profesní průkaz, kromě případů, kdy jsou bez ohledu na uznání odborných kvalifikací uloženy požadavky pro konkrétní odvětví a kontroly, pokud jde o vedlejší provozovny konkrétních profesí.
- (20) Aby se postupy a rozhodování v rámci členského státu soustředily na jedno místo a usnadnila se spolupráce mezi různými příslušnými orgány domovských a hostitelských členských států, měl by za otázky související s evropským elektronickým průkazem služeb nést konečnou odpovědnost koordinační orgán v domovském a v hostitelském členském státě, a tak koordinovat podněty různých vnitrostátních příslušných orgánů a jednat jako kontaktní místo pro koordinační orgány ostatních členských států. Žádost o evropský elektronický průkaz služeb by proto měla být podána koordinačnímu orgánu domovského členského státu.
- (21) Poskytovatelé služeb mají k dispozici dva druhy evropského elektronického průkazu služeb: jednodušší postup pro dočasné přeshraniční poskytování služeb v jiném členském státě, v jehož rámci se v zásadě kontroluje předchozí usazení v domovském členském státě a umožňuje hostitelskému členskému státu vznést proti dočasnému přeshraničnímu poskytování služeb námitku pouze z naléhavých důvodů obecného zájmu, a složitější postup, který vyžaduje kontrolu, kterou provádí hostitelský členský stát, ekonomické činnosti na jeho území na neurčitou dobu prostřednictvím vedlejší provozovny formou pobočky, agentury či kanceláře, aby bylo v rámci zjednodušeného postupu zajištěno, že se řádně a urychleně provádí vzájemné uznávání.
- (22) Evropský elektronický průkaz služeb mají k dispozici poskytovatelé již dříve usazení v členském státě. Dceřiné společnosti podniků ze třetích zemí by měly mít možnost o elektronický průkaz požádat, avšak pobočky, agentury či kanceláře takových podniků by v souladu s článkem 48 SFEU, který přiznává právo na usazování a volný pohyb služeb pouze společnostem či firmám založeným podle právních předpisů členského státu, jež mají své sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní provozovnu uvnitř Unie, takovou možnost mít neměly.
- (23) Evropský elektronický průkaz služeb pro vedlejší provozovnu by měl umožňovat poskytování služeb v hostitelském členském státě prostřednictvím poboček, agentur či jakýchkoli kanceláří na jeho území. Pro účely evropského elektronického průkazu služeb by však pod vedlejší provozovnu nemělo spadat poskytování služeb v hostitelském členském státě prostřednictvím dceřiných společností podniků usazených

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 132).

v domovském členském státě. Ze skutečnosti, že dceřiná společnost je samostatnou právní osobou, vyplývají složitější kontroly než při poskytování služeb prostřednictvím pobočky, agentury či kanceláře bez samostatné právní subjektivity. Postup ohledně evropského elektronického průkazu služeb nemůže takové složité kontroly zahrnovat.

- (24) Koordinační orgán domovského členského státu by měl po obdržení žádosti o evropský elektronický průkaz služeb tuto žádost vyplnit a potvrdit její obsah, čímž pravdivě doloží, že poskytovatel je ve svém domovském členském státě usazen v souladu se zákonem, a popíše okolnosti tak, aby mohly orgány hostitelského členského státu provést své vlastní kontroly. Nečinnost ze strany žadatele by měla vést k zastavení postupu, avšak nečinnost ze strany orgánů domovského členského státu by měla mít za následek opravný prostředek.
- (25) Aby bylo zajištěno jednotné provádění této směrnice, pokud jde o technické aspekty vyřizování a zpracovávání žádostí o elektronické evropské průkazy služeb, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁵. Tato prováděcí pravidla by měla stanovit automatické zrušení žádosti o evropský elektronický průkaz služeb, pokud je na značné časové období pozastaven příslušný postup z důvodu nečinnosti ze strany žadatele.
- (26) Koordinační orgán hostitelského členského státu by měl jasně stanovit, jaké požadavky platí pro příchozího poskytovatele služeb, pokud je tento poskytovatel již usazen v jiném členském státě. Koordinační orgán hostitelského členského státu by měl zajistit, že si je poskytovatel vědom, jaké požadavky se týkají poskytování služeb v hostitelském členském státě, včetně požadavků platných po obdržení evropského elektronického průkazu služeb. V případě usazení, tj. poskytování služeb prostřednictvím poboček, agentur či kanceláří, určuje koordinační orgán hostitelského členského státu platné požadavky pro jiné účely: uvádí požadavky, jejichž splnění musí příchozí poskytovatel služeb prokázat, dříve než je mu vydán elektronický průkaz.
- (27) Pokud hostitelský členský stát zřídil ve svém jednotném kontaktním místě ucelenou a aktualizovanou databázi informací, může jeho koordinační orgán pouze odkázat na příslušné internetové stránky, na nichž lze informace ohledně postupu týkajícího se evropského elektronického průkazu služeb nalézt.
- (28) Evropský elektronický průkaz služeb by neměl vést ke změně stávajícího regulačního prostředí podle směrnice 2006/123/ES a jiných dotčených právních předpisů EU, které stanoví podmínky, jež musí poskytovatel služeb splnit, když začíná v hostitelském členském státě poskytovat služby. Hostitelské členské státy by tudíž měly být schopny v souladu se stávajícím právem EU posoudit, zda příchozí poskytovatelé služeb dodržují jejich požadavky, dříve než jim povolí zahájit poskytování služeb na svém území. Postup vydávání evropského elektronického průkazu služeb by proto měl zahrnovat vhodnou kontrolní úlohu hostitelského členského státu jak v případě dočasného přeshraničního poskytování, tak v případě usazení.
- (29) Vzhledem k tomu, že článek 16 směrnice 2006/123/ES připouští požadavky na obecnost služeb zahrnutých v dotčené směrnici, hostitelský členský stát by měl mít v

²⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

souvislosti s dočasným přeshraničním poskytováním služeb možnost vznést proti vydání evropského elektronického průkazu služeb domovským členským státem námitku v případech, kdy okolnosti žadatele skutečně a dostatečně závažně ohrožují veřejné zájmy související s veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, veřejným zdravím nebo ochranou životního prostředí, a to způsobem, který nelze vhodně a dostatečně řešit prostřednictvím požadavků a kontrol uplatňovaných po zahájení poskytování služeb. Mělo by tomu tak být, když je ohledně dočasného poskytování dotčených služeb zaveden režim předběžného povolení nebo režim předběžného oznámení přiměřeně odůvodněný jedním ze čtyř naléhavých důvodů obecného zájmu zaručených podle článku 16 směrnice 2006/123/ES a když podmínky, jež žadatel splňuje ve svém domovském členském státě, nemohou být pokládány za rovnocenné podmínkám, jejichž splnění vyžaduje k udělení předběžného povolení hostitelský členský stát. V souvislosti s vydáváním evropského elektronického průkazu služeb se použijí možnosti a výsady hostitelského členského státu podle článku 16 směrnice 2006/123/ES.

- (30) Díky systému IMI by měla mít Komise přehled o námitkách hostitelských členských států před vydáním evropského elektronického průkazu služeb pro dočasné přeshraniční poskytování služeb v souvislosti s režimy předchozího povolení nebo předchozího oznámení, které by měly být podle směrnice[budoucí směrnice o oznamování]..... rovněž předběžně oznámeny. Tyto informace o skutečném uplatňování oznámených režimů povolení může Komise využít k zavedení opatření k prosazování práva nebo k zahájení šetření. Nejsou nijak dotčena práva žadatelů předložit útvarům Komise stížnost na údajné porušování práva EU dotčenou námitkou.
- (31) Pokud jde o usazení, hostitelský členský stát by měl mít možnost uložit na žadatele o elektronický průkaz své vlastní požadavky, jež jsou nediskriminační, odůvodněné z naléhavých důvodů obecného zájmu a přiměřené v souladu se směrnicí 2006/123/ES a jinými dotčenými právními předpisy EU. Měly by se zohlednit právní předpisy EU specifické pro jednotlivá odvětví, jimiž se řídí určité služby, na něž se vztahuje tato směrnice, jako jsou služby cestovních agentur podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302²⁶ a služby instalace prvků budov souvisejících s energií podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU²⁷, pokud se kontroly netýkají uznávání odborných kvalifikací v rámci směrnice 2005/36/ES.
- (32) Rovnocennost požadavků hostitelského členského státu a těch požadavků domovského členského státu, které žadatel již splnil, by měla být nedílnou součástí tohoto posouzení. V zájmu snazšího posuzování rovnocennosti požadavků domovského a hostitelského členského státu, pokud orgán hostitelského členského státu prohlásí, že hodlá žádost o elektronický průkaz pro usazení zamítnout, měl by mít žadatel další možnost prokázat, že splňuje podmínky stanovené v předchozím povolení nebo předchozím oznámení, na jejichž základě orgány hostitelského členského státu žádosti o elektronický průkaz hodlají zamítnout, a to i prostřednictvím požadavků, jež se na žadatele vztahují v domovském členském státě a které považují za rovnocenné.

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. L 326, 11.12.2015, s. 1).

²⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (33) Hostitelské členské státy by měly mít před vydáním evropského elektronického průkazu služeb možnost požádat domovský členský stát o objasnění či o dodatečné informace, jež jsou zásadní pro posouzení, zda existuje oprávněná a přiměřená potřeba vznést proti dočasnému poskytování služeb žadatelem na jeho území námitku, nebo v případě usazení pro správné posouzení, kolik regulačních problémů se již přiměřeně řeší tím, že žadatel splňuje požadavky svého domovského členského státu. Očekává se, že členské státy časem získají lepší přehled o svých příslušných regulačních rámcích v odvětvích, jichž se elektronický průkaz týká, což by mělo vést k větší vzájemné důvěře, a tím k rychlejšímu posouzení, z čehož budou mít prospěch žadatelé.
- (34) Ke stanovení postupu pro požadování takových informací by měla být na Komisi v souladu s článkem 290 Smlouvy přenesena pravomoc přijímat akty upřeshňující procesní postup a jeho dopady na platné lhůty pro rozhodnutí, jež mají být přijata v souvislosti s vydáním evropského elektronického průkazu služeb. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016. Zejména v zájmu zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států, přičemž odborníci těchto dvou orgánů mají systematicky přístup na zasedání odborných skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (35) Hostitelský členský stát už by neměl kontrolovat, zda je žadatel o evropský elektronický průkaz služeb usazen v souladu se zákonem v jiném členském státě. Neměl by ani zpochybňovat pravost a platnost údajů a dokumentů, jež jsou součástí žádosti, jsou-li potvrzeny koordinačním orgánem domovského členského státu. Koordinační orgán domovského členského státu by naopak neměl posuzovat, zda vydá evropský elektronický průkaz služeb pro dočasné přeshraniční poskytování služeb na základě toho, že poskytovatel splňuje požadavky hostitelského členského státu; měl by spíše posuzovat pouze to, zda je žadatel v době, kdy se přijímá rozhodnutí o vydání, usazen v souladu se zákonem na jeho území k poskytování dotčené služby.
- (36) Na příslušné postupy a rozhodování koordinačních orgánů, jež jsou zapojeny do vydávání evropského elektronického průkazu služeb, ať už v hostitelském, či v domovském členském státě, by se měly vztahovat opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem. Měly by sem patřit přiměřené opravné prostředky v případě nečinnosti koordinačního orgánu domovského členského státu v souladu s postupem pro vydávání elektronického průkazu.
- (37) Před vydáním evropského elektronického průkazu služeb by měl mít hostitelský členský stát možnost uplatnit legitimní otázky veřejného zájmu. V zájmu usnadnění a zrychlení postupu by však měla být při vydávání evropského elektronického průkazu služeb dodržována zásada tichého souhlasu. Jedná se o obecnou zásadu zavedenou směrnicí 2006/123/ES. Výstraha o nadcházejícím tichém souhlasu a prodloužení platné lhůty o další dva týdny by měly zajistit, že má hostitelský členský stát dostatek času a prostředků k posouzení žádostí o evropský elektronický průkaz služeb. Automatickému vydání evropského elektronického průkazu služeb by neměla bránit ani skutečnost, že hostitelský členský stát neposkytne informace o platných požadavcích.
- (38) Po poskytovatelích služeb by se nemělo požadovat, aby předkládali informace a dokumenty, které již mají k dispozici jiné orgány domovského členského státu, a to

bez ohledu na správní úroveň či členění. Mělo by tak tomu být rovněž v případě, že si správa domácího členského státu může informace a dokumenty z jiného členského státu dohledat díky propojení vnitrostátních rejstříků (např. ústředních, obchodních a podnikových rejstříků, jak vyžaduje směrnice 2009/101/ES, nebo insolvenčních rejstříků podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848²⁸). Ve všech případech, kdy jsou podle této směrnice zpracovávány osobní údaje, by měla být dodržována pravidla o ochraně osobních údajů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES²⁹, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679³⁰ a vnitrostátních právních předpisů.

- (39) Poskytovatel služby by měl mít možnost požádat o evropský elektronický průkaz služeb v domovském členském státě a získat posouzení své žádosti hostitelským členským státem, pokud jde o platné podmínky poskytování služeb prostřednictvím pobočky na území daného hostitelského členského státu, dříve než musí podat žádost o registraci budoucí pobočky v dotčeném hostitelském členském státě. Žadatel tak bude mít jistotu ohledně platných podmínek pro konkrétní odvětví a toho, zda je podle hostitelského členského státu uspokojivě splňuje, dříve než investuje čas a prostředky do žádosti o registraci pobočky v daném hostitelském členském státě pro účely práva obchodních společností. Žadatel bude současně muset splňovat vnitrostátní pravidla pro registraci poboček podle práva obchodních společností k poskytování služeb prostřednictvím takové pobočky v souladu s právem EU.
- (40) Evropský elektronický průkaz služeb by měl umožňovat poskytování služeb na celém území hostitelského členského státu. Poskytovatel služby, který je v členském státě usazen prostřednictvím pobočky, agentury či kanceláře, by v zásadě neměl mít povinnost žádat o další elektronický průkaz na rozšíření poskytování služeb, kterých se již týká stávající elektronický průkaz v domovském členském státě, prostřednictvím dalších poboček, agentur nebo případně kanceláří v témže státě. Avšak jak výslovně stanoví směrnice 2006/123/ES, povolení pro každou jednotlivou pobočku, agenturu či kancelář může být opodstatněno naléhavými důvody obecného zájmu. V takovém případě by měli mít poskytovatelé služeb i nadále možnost rozšířit svou činnost v domovském členském státě po získání těchto povolení podle vnitrostátního práva nebo případně prostřednictvím žádosti o další evropský elektronický průkaz služeb pro každou jednotlivou pobočku, agenturu či kancelář.
- (41) Tato směrnice by neměla zasahovat do rozdělení regionálních či místních kompetencí v rámci členských států, včetně regionálních a místních samospráv. Bez ohledu na to může být ke splnění povinností stanovených ve směrnici nezbytná správní spolupráce různých vnitrostátních orgánů v přesných lhůtách. Aby mohly členské státy plnit své povinnosti, a s ohledem na decentralizovanou strukturu mnoha z nich bude možné také využívat systému IMI jako nástroje pro účinnou výměnu informací a vzájemnou pomoc mezi příslušnými orgány v určitém členském státě, aniž by byla dotčena jiná řešení zavedená členskými státy.

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení (Úř. věst. L 141, 5.6.2016, s. 19).

²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

³⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (42) Evropský elektronický průkaz služeb by měl mít platnost na dobu neurčitou, aniž by v souvislosti s dočasnými přeshraničními službami byly dotčeny účinky individuálních výjimek v souladu se směrnicí 2006/123/ES.
- (43) Vydávající koordinační orgán by však měl pozastavit platnost evropského elektronického průkazu služeb, pokud se na poskytovatele vztahuje dočasný zákaz poskytovat dotčenou službu. Pozastavení by mělo trvat po dobu platnosti zákazu. Vydávající koordinační orgán by měl odejmout evropský elektronický průkaz služeb, pokud již nejsou splněny podmínky jeho vydání nebo jeho platnosti jakožto dokladu o tom, že jsou služby v hostitelském členském státě poskytovány v souladu se zákonem. Konečné rozhodnutí o tom, že se držitel elektronického průkazu vydával za poskytovatele služeb, ačkoli je podle vnitrostátního práva buď domovského, nebo hostitelského členského státu pokládán za pracovníka, by mělo vést k odejmutí dotčeného evropského elektronického průkazu služeb. Stejně tak by mělo mít na platnost elektronického průkazu dopad využití podvodných, nepřesných či nepravých informací či dokumentů v souvislosti s vydáním evropského elektronického průkazu služeb.
- (44) Správní spolupráce orgánů domovského a hostitelského členského státu by měla zajišťovat, že jsou dodržovány podmínky platnosti dříve vydaného evropského elektronického průkazu služeb. Aby se dále zajistilo, že evropský elektronický průkaz služeb bude vždy pravdivě odrážet situaci jeho držitele, měli by mít jak držitel, tak příslušné orgány povinnost informovat koordinační orgán, který průkaz vydal, o změnách situace držitele, jež mohou mít dopad na platnost elektronického průkazu.
- (45) Ve všech případech by měl příslušný koordinační orgán před přijetím rozhodnutí o odejmutí elektronického průkazu či pozastavení jeho platnosti konzultovat jeho držitele a veškerá rozhodnutí by měla být řádně odůvodněná a mělo by být možné se proti nim odvolat, a to v souladu s platným vnitrostátním právem členského státu, který průkaz vydal. Měla by být povolena přechodná opatření při probíhajícím řízení o pozastavení platnosti evropského elektronického průkazu služeb či jeho odejmutí, jež odkazují na výstrahu podle směrnice 2006/123/ES.
- (46) Aby byly zajištěny jednotné podmínky pro provádění této směrnice, pokud jde o technické aspekty zpracování pozastavení platnosti evropských elektronických průkazů služeb, jejich odejmutí a zrušení, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.
- (47) Uplatňování této směrnice by mělo být monitorováno a posouzeno s cílem stanovit její dopad na náklady vyplývající z rozšíření přeshraničních operací, zejména pokud jde o poskytovatele služeb, na vnímání těchto poskytovatelů, zejména držitelů evropského elektronického průkazu služeb, spotřebitelů, a na hospodářskou soutěž, ceny a kvalitu služeb. Účinky ustanovení této směrnice by měly být pravidelně posuzovány, zejména s cílem posoudit, zda by bylo vhodné zavést evropský elektronický průkaz služeb pro jiné činnosti poskytování služeb. Toto monitorování bude probíhat ve spolupráci s členskými státy, sociálními partnery a dalšími zúčastněnými stranami.
- (48) Jelikož cílů této směrnice nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy vzhledem ke složitosti a nejednotnosti přístupů ke kontrole některých služeb mezi členskými státy, ale spíše jich, z důvodu lepší administrativní koordinace v celé Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou

proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (49) Tato směrnice respektuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Tato směrnice zřízením právního a operačního rámce pro evropský elektronický průkaz služeb a koordinací některých požadavků týkajících se svobody usazování a poskytování služeb, pokud jde o určité služby, zejména usiluje o to, aby byla podporována práva usazování a právo poskytování služeb v kterémkoli členském státě, aby se předcházelo jakékoli diskriminaci na základě státní příslušnosti, aby se zavedlo nestranné a spravedlivé řízení s přiměřenou lhůtou v souladu s články 15, 21 a 41 Listiny základních práv Evropské unie a zároveň se zajistilo plné dodržování ochrany osobních údajů, mimo jiné v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001³¹, směrnicí 95/46/ES [nařízením (EU) 2016/679] a řádně se zohlednilo riziko zneužití práv uvedené v člancích 8 a 54 Listiny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 Předmět

Tato směrnice stanoví právní a operační rámec pro evropský elektronický průkaz služeb, který se zavádí nařízením [nařízení o ESC] ...

Článek 2 Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na služby uvedené v příloze.
2. Tato směrnice se nepoužije na záležitosti uvedené v čl. 1 odst. 2 až 7 směrnice 2006/123/ES.

Tato směrnice se nepoužije na činnosti a oblasti uvedené v čl. 2 odst. 2 a 3 směrnice 2006/123/ES.
3. V případě rozporu ustanovení této směrnice s ustanoveními jiných předpisů Unie, které upravují zvláštní aspekty přístupu k poskytování služby nebo jejího výkonu v konkrétních odvětvích nebo pro konkrétní profese, mají tato ustanovení jiných předpisů Unie přednost a použijí se na dotyčná konkrétní odvětví nebo profese.

Touto směrnicí nejsou dotčena práva pracovníků, povinnosti poskytovatelů služeb a související kontroly v členských státech stanovené směrnicemi 96/71/ES a 2014/67/EU.

Článek 3 Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

1. „domovským členským státem“ členský stát, jemuž poskytovatel adresoval žádost o evropský elektronický průkaz služeb;
2. „hostitelským členským státem“ členský stát, ve kterém poskytovatel deklaroval úmysl poskytovat služby s využitím evropského elektronického průkazu služeb;
3. „požadavkem“ požadavek podle definice v čl. 4 odst. 7 směrnice 2006/123/ES;
4. „koordinačním orgánem“ orgán určený v souladu s článkem 17 nařízení [nařízení o ESC] ...;
5. „příslušným orgánem“ kterýkoli z následujících, aniž je dotčen čl. 16 odst. 5 třetí pododstavec:
 - a) příslušný orgán podle definice v čl. 4 bodě 9 směrnice 2006/123/ES;
 - b) příslušný orgán podle definice v čl. 3 odst. 1 písm. d) směrnice 2005/36/ES;
 - c) jakýkoli orgán nebo subjekt odpovědný za ústřední, obchodní nebo podnikový rejstřík v členském státě;
 - d) jakýkoli daňový orgán v členském státě;
6. „veřejnou zakázkou“ zakázka podle definice v čl. 2 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU³²;
7. „soutěží o návrh“ soutěž o návrh podle definice v čl. 2 odst. 21 směrnice 2014/24/ES;
8. „koncesí“ koncese podle definice v čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU³³;
9. „povolovacím režimem“ povolovací režim podle definice v čl. 4 odst. 6 směrnice 2006/123/ES;
10. „službou“ služba podle definice v čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/123/ES;
11. „poskytovatelem“ poskytovatel podle definice v čl. 4 odst. 2 směrnice 2006/123/ES;
12. „členským státem usazení“ členský stát usazení podle definice v čl. 4 odst. 4 směrnice 2006/123/ES;
13. „usazením“ usazení podle definice v čl. 4 odst. 5 směrnice 2006/123/ES;
14. „režimem oznamování“ jakýkoli postup, v němž musí poskytovatel příslušnému orgánu předložit informace nebo dokumenty týkající se přístupu ke službě nebo jejího výkonu, aniž by bylo zapotřebí formální nebo implicitní rozhodnutí dotčeného orgánu.

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

³³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

KAPITOLA II

EVROPSKÝ ELEKTRONICKÝ PRŮKAZ SLUŽEB

Článek 4

Evropský elektronický průkaz služeb jakožto doklad o usazení

Členské státy přijmou platný evropský elektronický průkaz služeb jako doklad toho, že jeho držitel je usazen na území svého domovského členského státu a je oprávněn na tomto území provádět činnosti poskytování služeb, na které se vztahuje elektronický průkaz.

Článek 5

Účinky evropského elektronického průkazu služeb v hostitelském členském státě

1. Hostitelský členský stát nesmí jako podmínku pro poskytování služeb na svém území ukládat na držitele evropského elektronického průkazu služeb vydaného dříve pro dočasné poskytování přeshraničních služeb žádné požadavky na předchozí povolení, předchozí oznámení nebo usazení.
2. Hostitelský členský stát nesmí jako podmínku pro usazení na jeho území prostřednictvím pobočky, agentury nebo kanceláře, které by měly sídlo na území tohoto členského státu, ukládat na držitele evropského elektronického průkazu služeb vydaného dříve pro usazení žádné požadavky na předchozí povolení nebo předchozí oznámení.
3. Hostitelský členský stát nesmí ukládat na držitele evropského elektronického průkazu služeb vydaného dříve jiné požadavky než ty, jež jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2 a jejichž dodržování bylo nebo má být ověřeno podle článků 11 až 13.
4. Odstavci 1, 2 a 3 nejsou dotčeny:
 - i) požadavky uložené poskytovatelům v souvislosti s výběrovými řízeními pro početně omezené zájemce o povolovací režimy v souladu s právem EU;
 - ii) požadavky a další povinnosti, zákazy, podmínky nebo omezení uložené poskytovatelům v souvislosti s výběrovými řízeními pro zájemce o poskytování služeb v rámci veřejné zakázky, soutěže o návrh nebo koncese;
 - iii) povolovací režimy, režimy oznamování nebo požadavky ohledně podmínek týkajících se konkrétního místa, kde je služba poskytována, nebo místa, v němž je poskytovatel usazen;
 - iv) požadavky týkající se uznávání odborných kvalifikací podle článků 4 a 4f směrnice 2005/36/ES;
 - v) povinné zveřejňování stanovené v článku 2 směrnice 2009/101/ES a článku 2 směrnice 89/666/EHS nebo povinnosti, zákazy, podmínky nebo omezení uložené v rámci vnitrostátních pravidel pro registraci poboček společností registrovaných v jiném členském státě podle práva obchodních společností.
5. Odstavci 1, 2 a 3 nejsou dotčeny oznamovací povinnosti uložené držiteli evropského elektronického průkazu služeb nebo provedení kontrol, inspekcí nebo šetření příslušných orgánů při poskytování služby v souladu s právem EU.

Článek 6

Využití informací obsažených v elektronickém evropském průkazu služeb

Orgány členských států nesmí v souvislosti s jakýmkoli postupy nebo formalitami, které musí poskytovatel na jejich území splnit, a v souladu s pravidly o ochraně osobních údajů podle směrnice 95/46/ES[, nařízení (EU) 2016/679] a vnitrostátních právních předpisů vyžadovat, aby držitel evropského elektronického průkazu služeb předkládal jakékoli informace již v elektronickém evropském průkazu služeb obsažené, včetně:

- i) zadání veřejné zakázky, soutěže o návrh nebo koncese;
- ii) založení dceřiných společností nebo registrace poboček podle práva obchodních společností;
- iii) registrace povinného sociálního pojištění.

Článek 7

Platnost evropského elektronického průkazu služeb

1. Evropský elektronický průkaz služeb pro dočasné přeshraniční poskytování služeb, jichž se tento elektronický průkaz týká, je platný na celém území hostitelského členského státu.

Evropský elektronický průkaz služeb pro usazení musí být platný pro činnosti poskytování služeb, na něž se tento elektronický průkaz vztahuje, na celém území hostitelského členského státu prostřednictvím jedné nebo více poboček, agentur nebo kanceláří nacházejících se na území tohoto členského státu, s výjimkou případů, kdy je povolení pro každou další pobočku, agenturu nebo kancelář odůvodněné v souladu s čl. 10 odst. 4 směrnice 2006/123/ES.

Tím nejsou dotčeny povinnosti držitele evropského elektronického průkazu služeb dodržovat povinnosti, zákazy, podmínky nebo omezení, které ukládají vnitrostátní pravidla pro registraci pobočky za účelem poskytování služeb prostřednictvím této pobočky podle práva obchodních společností.

2. Evropský elektronický průkaz služeb zůstává v platnosti na dobu neurčitou, pokud není pozastaven, odejmut nebo zrušen v souladu s články 15 až 17.

Tímto ustanovením nejsou dotčena opatření přijatá v souladu s článkem 18 směrnice 2006/123/ES.

KAPITOLA III

SYSTÉM EVROPSKÉHO ELEKTRONICKÉHO PRŮKAZU SLUŽEB

Článek 8

Žádost o evropský elektronický průkaz služeb

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé usazení na území některého členského státu měli právo předložit žádost o evropský elektronický průkaz služeb koordináčnímu orgánu tohoto členského státu.

Žádost musí mít náležitosti a obsahovat podkladovou dokumentaci, jak je předepsáno v článcích 4 a 5 nařízení... [nařízení o ESC].....

Článek 9

Způsobnost

1. Poskytovatelé služeb, jimž byl vydán evropský profesní průkaz pro dočasné a příležitostné poskytování služeb v souladu se směrnicí 2005/36/ES, nejsou způsobilí k vydání evropského elektronického průkazu služeb pro účely dočasného poskytování přeshraničních služeb.
2. Poskytovatelé služeb, jimž byl v souladu se směrnicí 2005/36/ES vydán evropský profesní průkaz pro usazení, nejsou způsobilí k vydání evropského elektronického průkazu služeb pro usazení. Uvedení poskytovatelé jsou způsobilí k vydání evropského elektronického průkazu služeb, pokud jde o požadavky a ustanovení, na něž se odkazuje v čl. 4a odst. 5 druhém pododstavci směrnice 2005/36 ES.

Článek 10

Právo členských států uplatnit naléhavé důvody obecného zájmu

Při posuzování žádostí o evropský elektronický průkaz služeb si členské státy ponechávají právo uplatnit naléhavé důvody obecného zájmu uznané podle směrnice 2006/123/ES, a zejména článku 16 uvedené směrnice, nebo jiných právních předpisů EU.

Článek 11

Posouzení žádosti domovským členským státem

1. Koordinační orgán domovského členského státu po obdržení žádosti o evropský elektronický průkaz služeb do jednoho týdne:
 - a) posoudí žádost;
 - b) ověří úplnost a správnost poskytnutých informací;
 - c) ověří, zda evropské elektronické průkazy služeb vydané jiným domovským členským státem témuž poskytovateli a pro tutéž službu byly odňaty nebo zrušeny, nebo zda bylo o zrušení požádáno, aby bylo možné uvedené elektronické průkazy nahradit evropským elektronickým průkazem služeb, k němuž se daná žádost vztahuje;
 - d) ověří obsah a platnost případných průvodních dokumentů, které prokazují splnění požadavků na poskytování služeb, které se na žadatele vztahují v domovském členském státě;
 - e) je-li to zapotřebí, vyzve žadatele k doplnění žádosti;
 - f) doplní formulář žádosti o informace získané v souladu s čl. 14 odst. 2;
 - g) nahraje do elektronické platformy, v níž je k dispozici standardní formulář žádosti, potřebné dokumenty, které případně získal v souladu s čl. 14 odst. 2.Požaduje-li koordinační orgán domovského členského státu, aby žadatel svou žádost doplnil, lhůta se pozastavuje, dokud nejsou informace poskytnuty.
2. Koordinační orgán domovského členského státu ihned po dokončení úkonů uvedených v odstavci 1 neprodleně žádost postoupí koordinačnímu orgánu hostitelského členského státu a žadatele o tomto kroku vyrozumí.
3. Rozhodnutí a opatření koordinačního orgánu domovského členského státu se žadateli oznamují prostřednictvím elektronické platformy, v níž je k dispozici standardní

formulář žádosti, a nepřijetí rozhodnutí nebo opatření ve stanovené lhůtě podléhá odvolání podle vnitrostátního práva domovského členského státu.

4. Prostřednictvím prováděcích aktů přijme Komise technická pravidla pro nakládání se žádostmi a jejich zpracování. Součástí těchto pravidel musí být lhůty pro ukončení platnosti žádosti v důsledku nečinnosti žadatele.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 12

Posouzení ze strany hostitelského členského státu žádosti o vydání evropského elektronického průkazu služeb pro účely dočasného poskytování přeshraničních služeb

1. Do dvou týdnů od obdržení žádosti ji koordinační orgán hostitelského členského státu posoudí a žadatele a domovský členský stát informuje o veškerých požadavcích týkajících se dočasného přeshraničního poskytování služeb podle právních předpisů hostitelského členského státu s výjimkou těch, které jsou uvedeny v čl. 5 odst. 4. V souladu s právy členských států podle článku 10 se ve stejné lhůtě může koordinační orgán hostitelského členského státu rozhodnout, že proti vydání evropského elektronického průkazu služeb koordinačním orgánem domovského členského státu vznese námitku, přičemž prokáže, že uplatnění režimu předchozího povolení, předchozího oznámení nebo požadavků na žadatele je oprávněné na základě některého z naléhavých důvodů veřejného zájmu stanovených v článku 16 směrnice 2006/123/ES nebo je přípustné podle jiných právních předpisů EU.

V rámci tohoto posouzení hostitelský členský stát vezme patřičně v úvahu požadavky, které žadatel již splňuje ve svém domovském členském státě. Pro účely tohoto posouzení a ve výše uvedené lhůtě si koordinační orgán hostitelského členského státu může od domovského členského státu nebo žadatele vyžádat nezbytná vysvětlení nebo další nezbytné informace, které žádost neobsahuje. V takovém případě se lhůta uvedená v tomto odstavci pozastavuje, dokud nejsou požadovaná nezbytná vysvětlení nebo další nezbytné informace poskytnuty. Postup pro žádosti o vysvětlení nebo další informace bude stanoven akty v přenesené pravomoci, na něž se odkazuje v odstavci 4.

Námitka vůči vydání evropského elektronického průkazu služeb se nesmí zakládat na nedodržení některého z požadavků v čl. 5 odst. 5. Prostřednictvím systému IMI má Komise přístup k rozhodnutí o námitce, které učinil koordinační orgán hostitelského členského státu.

2. S přihlédnutím k právům členských států podle článku 10 se v případě, že koordinační orgán hostitelského členského státu nereaguje ve lhůtě uvedené v odstavci 1, tato lhůta automaticky prodlužuje o další dva týdny a elektronická platforma, v níž byla žádost o vydání evropského elektronického průkazu služeb podána, vyše koordinačnímu orgánu hostitelského členského státu výstrahu, že jeho nečinnost znamená, že nemá námitek vůči vydání evropského elektronického průkazu služeb žadateli.
3. Nemá-li hostitelský členský stát námitky podle odstavce 1, koordinační orgán domovského členského státu po uplynutí prodloužené lhůty vyplývající z použití odstavce 2 evropský elektronický průkaz služeb bez prodlení vydá. Nebyly-li vzneseny námitky podle odst. 1 druhého pododstavce, a v případě, že po uplynutí prodloužené lhůty vyplývající z použití odstavce 2 koordinační orgán domovského členského státu nevydal rozhodnutí, má se za to, že byl evropský elektronický průkaz

služeb vydán domovským členským státem za podmínek, které byly hostitelskému členskému státu sděleny v souladu s čl. 11 odst. 2.

Jakmile obdrží rozhodnutí hostitelského členského státu o vznesení námitky podle odstavce 1, domovský členský stát žádost o vydání evropského elektronického průkazu služeb neprodleně zamítne.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18, aby stanovila postup, kterým koordinační orgán hostitelského členského státu žádá o vysvětlení nebo o další informace od domovského členského státu nebo žadatele, a v případě nutnosti změnila lhůty stanovené v odstavci 1.
5. Rozhodnutí a opatření koordinačního orgánu domovského členského státu oznámená žadateli prostřednictvím elektronické platformy, v níž je k dispozici standardní formulář žádosti, podléhají odvolání podle vnitrostátního práva domovského členského státu.

Rozhodnutí koordinačního orgánu hostitelského členského státu o námitce vůči vydání evropského elektronického průkazu služeb, oznámené žadateli prostřednictvím elektronické platformy, v níž je k dispozici standardní formulář žádosti, podléhá odvolání podle vnitrostátního práva hostitelského členského státu.

6. Prostřednictvím prováděcích aktů přijme Komise technická pravidla pro nakládání se žádostmi podle odstavců 1 a 2 a jejich zpracování. Součástí těchto pravidel musí být lhůty pro ukončení platnosti žádosti v důsledku nečinnosti žadatele.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 13

Posouzení žádosti o vydání evropského elektronického průkazu služeb pro usazení hostitelským členským státem

1. V rámci řízení o vydání evropského elektronického průkazu služeb pro usazení ve formě pobočky, agentury nebo kanceláře koordinační orgán hostitelského členského státu do čtyř týdnů od obdržení žádosti určí, který režim předchozího povolení nebo předchozího oznámení podle čl. 5 odst. 2, pokud takový režim existuje, se podle práva EU na dané usazení použije. Byl-li takový režim předchozího povolení nebo předchozího oznámení určen, hostitelský členský stát rovněž určí podmínky, které musí žadatel splňovat, s výjimkou podmínek uvedených v čl. 5 odst. 5. Hostitelský členský stát uvede, proč je nutné a přiměřené takový režim předchozího povolení nebo předchozího oznámení použít s ohledem na naléhavé důvody veřejného zájmu.

Hostitelský členský stát neprodleně informuje žadatele a koordinační orgán domovského členského státu o dotčeném režimu předchozího povolení nebo předchozího oznámení, podmínkách, které musí žadatel splňovat, jakož i o nezbytnosti a přiměřenosti tohoto režimu.

2. S přihlédnutím k právům členských států podle článku 10 se v případě, že koordinační orgán hostitelského členského státu nereaguje ve lhůtě uvedené v odstavci 1, tato lhůta automaticky prodlužuje o další dva týdny a elektronická platforma, v níž byla žádost o vydání evropského elektronického průkazu služeb podána, vyše koordinačnímu orgánu hostitelského členského státu výstrahu, že jeho nečinnost znamená, že evropský elektronický průkaz služeb bude žadateli vydán.

3. Jakmile ke své žádosti obdrží vyjádření koordinačního orgánu hostitelského členského státu, umožní se žadateli prokázat, že splňuje podmínky stanovené koordinačním orgánem hostitelského členského státu podle odstavce 1.

Žadatel uvede, jaké konkrétní podmínky splnil tím, že již dříve vyhověl rovnocenným požadavkům ve svém domovském členském státě.

Členské státy zajistí, aby byl koordinační orgán domovského členského státu v souladu s článkem 14 žadateli nápomocen při prokazování shody s podmínkami hostitelského členského státu.

4. Koordinační orgán hostitelského členského státu do jednoho týdne po obdržení důkazu o splnění podmínek stanovených podle odstavce 1 posoudí, zda evropský elektronický průkaz služeb vydat, nebo žádost o něj zamítnout.

Rozhodne-li se koordinační orgán hostitelského členského státu evropský elektronický průkaz služeb vydat, učiní tak bez zbytečného odkladu.

Alternativně může koordinační orgán hostitelského členského státu informovat žadatele a koordinační orgán domovského členského státu o svém záměru žádost zamítnout, a v takovém případě je žadateli poskytnut týden na vyjádření.

Jakmile obdrží žadatelovo vyjádření, nebo po marném uplynutí lhůty k jeho předložení koordinační orgán hostitelského členského státu ve lhůtě jednoho týdne rozhodne, zda evropský elektronický průkaz služeb vydá, nebo žádost o něj zamítne.

5. Koordinačnímu orgánu hostitelského členského státu se umožní, aby si od domovského členského státu nebo žadatele vyžádal nezbytná vysvětlení nebo další nezbytné informace, které žádost neobsahuje. V takovém případě se lhůty uvedené v odstavcích 1 a 4 pozastavují, dokud nejsou požadovaná nezbytná vysvětlení nebo další nezbytné informace poskytnuty.

O vysvětlení a další informace se žádá v souladu s postupem stanoveným v odstavci 7.

6. Jestliže do uplynutí lhůt k vyjádření uvedených v odstavcích 2 a 4 si hostitelský členský stát nevyžádal splnění některé z podmínek podle odstavce 1 nebo se nerozhodl vydat evropský elektronický průkaz služeb podle odstavce 4, má se za to, že byl evropský elektronický průkaz služeb vydán hostitelským členským státem za podmínek, které byly hostitelskému členskému státu sděleny v souladu s čl. 11 odst. 2.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18, aby stanovila postup, kterým koordinační orgán hostitelského členského státu žádá o vysvětlení nebo o další informace od domovského členského státu podle odstavce 5, a aby v případě nutnosti změnila lhůty uvedené v odstavcích 1 a 4.

8. Rozhodnutí a opatření koordinačního orgánu domovského členského státu oznámená žadateli prostřednictvím elektronické platformy, v níž je k dispozici standardní formulář žádosti, podléhají odvolání podle vnitrostátního práva domovského členského státu.

Rozhodnutí koordinačního orgánu hostitelského členského státu požadovat splnění podmínek podle odstavce 1 a jeho rozhodnutí o vydání evropského elektronického průkazu služeb, oznámená žadateli prostřednictvím elektronické platformy, v níž je k dispozici standardní formulář žádosti, podléhají odvolání podle vnitrostátního práva hostitelského členského státu.

9. Posouzení žádosti o vydání evropského elektronického průkazu služeb pro usazení nesmí členské státy podmiňovat žádostí o registraci pobočky podle práva obchodních společností.

Výše uvedeným však není dotčena povinnost držitele evropského elektronického průkazu služeb dodržovat právní předpisy členských států, zákazy, podmínky nebo omezení týkající se registrace pobočky podle práva obchodních společností s cílem poskytovat jejím prostřednictvím služby v souladu s právem EU.

10. Prostřednictvím prováděcích aktů přijme Komise technická pravidla pro nakládání se žádostmi podle odstavců 1, 2, 3 a 4 a jejich zpracování. Součástí těchto pravidel musí být lhůty pro ukončení platnosti žádosti v důsledku nečinnosti žadatele.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 14

Zásada „pouze jednou“ v domovském členském státě

1. Koordinační orgány domovského členského státu nesmí po poskytovatelích požadovat, aby při podávání žádosti o evropský elektronický průkaz služeb předložili informace a dokumenty, jež jsou těmto orgánům dostupné v souladu s odstavcem 2 tohoto článku nebo čl. 14 odst. 3 nařízení [nařízení o ESC] ..., nebo aby doložili, že v souvislosti s evropským elektronickým průkazem služeb pro usazení dodržují podmínky určené koordinačním orgánem hostitelského členského státu v souladu s čl. 13 odst. 1.
2. Koordinační orgán domovského členského státu obdrží informace a dokumenty požadované pro účely uvedené v odstavci 1, jež mají k dispozici jiné orgány v domovském členském státě nebo jež od těchto orgánů pocházejí, v souladu s pravidly o ochraně osobních údajů podle směrnice 95/46/ES, nařízení (EU) 2016/679 a vnitrostátních právních předpisů.

Článek 15

Pozastavení platnosti evropského elektronického průkazu služeb a jeho odejmutí ve vztahu k hostitelskému členskému státu

1. Členské státy zajistí, že koordinační orgán, který vydal evropský elektronický průkaz služeb, pozastaví jeho platnost nebo průkaz odejme v případě, že je v souladu s právem EU přijato rozhodnutí o dočasném či trvalém zákazu pro jeho držitele poskytovat dotčené služby v hostitelském členském státě.
2. Členské státy zajistí, že koordinační orgány, které vydaly evropský elektronický průkaz služeb, jej odejmou v případě, že jeho držitel:
 - i) během postupu vydávání elektronického průkazu předložil informace či dokumenty, u nichž bylo konečným rozhodnutím domovského či hostitelského členského státu, proti němuž se podle platného vnitrostátního práva nelze odvolat, potvrzeno, že jsou podvodné, nepřesné či nepravé;
 - ii) vztahuje se na něj konečné rozhodnutí hostitelského členského státu v souladu s čl. 4 odst. 5 směrnice 2014/67/ES, proti němuž se podle platného vnitrostátního práva nelze odvolat, že držitel evropského elektronického průkazu služeb je

pracovník, a nikoli osoba samostatně výdělečně činná, a to v souladu s čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES³⁴;

- iii) nesplňuje jednu či více podmínek platných pro dočasné přeshraniční poskytování služeb popsané v čl. 11 odst. 1 prvním pododstavci, jejichž dodržování je podle vnitrostátního práva hostitelského členského státu zásadní pro souvislé zákonné poskytování dotčených služeb na jeho území;
- iv) nesplňuje jednu či více podmínek uložených v souvislosti s režimy předchozího povolení nebo předchozího oznámení platnými pro usazení, jak předepisuje čl. 12 odst. 1 první pododstavec, jejichž dodržování je podle vnitrostátního práva hostitelského členského státu zásadní pro souvislé zákonné poskytování dotčených služeb na jeho území.

Článek 16

Pozastavení platnosti všech evropských elektronických průkazů služeb poskytovatele služby pro určitou službu a jejich odejmutí

1. Členské státy zajistí, že koordinační orgány, které vydaly evropský elektronický průkaz služeb, pozastaví platnost všech evropských elektronických průkazů služeb vydaných témuž poskytovateli služby a pro dotčenou službu nebo je odejmou v případě, že je v souladu s právem EU přijato rozhodnutí o dočasném či trvalém zákazu poskytovat dotčené služby držitelem průkazu v domovském členském státě.
2. Členské státy zajistí, že koordinační orgány, které vydaly evropský elektronický průkaz služeb, v případě rozhodnutí o dočasném či trvalém zákazu poskytovat dotčené služby držitelem průkazu v hostitelském členském státě pozastaví platnost všech evropských elektronických průkazů služeb vydaných témuž poskytovateli služby a pro dotčenou službu nebo je odejmou v případě, že právo domovského členského státu stanoví v souladu s právem EU pozastavení či ukončení činnosti poskytování služeb na jeho území z důvodu příslušného dočasného či trvalého zákazu v hostitelském členském státě.
3. Členské státy zajistí, že koordinační orgány, které vydaly evropský elektronický průkaz služeb, odejmou všechny evropské elektronické průkazy služeb vydané témuž poskytovateli a pro dotčenou službu, pokud poskytovatel:
 - i) trvale přestal poskytovat dotčené služby v domovském členském státě;
 - ii) ukončil podnikání a je v likvidaci;
 - iii) přesouvá své hlavní místo podnikání, podstatné pro vydání dotčeného elektronického průkazu, z jednoho členského státu do jiného;
 - iv) přesouvá své hlavní místo podnikání, podstatné pro vydání dotčeného elektronického průkazu, do třetí země;
 - v) vztahuje se na něj konečné rozhodnutí domovského členského státu, proti němuž se podle platného vnitrostátního práva nelze odvolat, že držitel evropského elektronického průkazu služeb je pracovník, a nikoli osoba samostatně výdělečně činná;
 - vi) již není usazen v domovském členském státě z jakéhokoli jiného důvodu.

³⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

Postup pozastavení platnosti evropských elektronických průkazů služeb a jejich odejmutí, aktualizace nebo zrušení

1. Členský stát, který zjistí, že na jeho území nastal důvod k pozastavení platnosti evropského elektronického průkazu služeb či jeho odejmutí v souladu s článkem 15 nebo 16, sdělí dotčenému držiteli evropského elektronického průkazu služeb prostřednictvím IMI odůvodnění a poskytne mu příležitost ke slyšení.
Tímto ustanovením není dotčena výstraha podle článku 32 směrnice 2006/123/ES.
2. Dojde-li členský stát k závěru, že je třeba pozastavit platnost evropského elektronického průkazu služeb nebo jej odejmout, učiní tak bezodkladně v případě, že je orgánem, který dotčený průkaz vydal, jeho koordinační orgán, nebo o svém závěru, že je třeba pozastavit platnost dotčeného evropského elektronického průkazu služeb nebo jej odejmout, bezodkladně informuje vydávající koordinační orgán.
Vydávající koordinační orgán, který od jiného členského státu obdrží sdělení o závěru, že je třeba pozastavit platnost dotčeného evropského elektronického průkazu služeb nebo jej odejmout, okamžitě pozastaví platnost dotčeného evropského elektronického průkazu služeb nebo jej odejme.
Členské státy zajistí, že koordinační orgán, který průkaz vydal, bezodkladně znovu aktivuje evropský elektronický průkaz služeb s pozastavenou platností, jakmile přestanou trvat podmínky, jež vedly k jeho pozastavení.
3. Rozhodnutí pozastavit platnost evropského elektronického průkazu služeb nebo jej odejmout, které je žadateli oznámeno prostřednictvím elektronické platformy, v níž je k dispozici standardní formulář žádosti, musí být řádně odůvodněné a lze se proti němu podle vnitrostátního práva dotčeného členského státu odvolat.
Není-li přijato rozhodnutí o opětovné aktivaci evropského elektronického průkazu služeb s pozastavenou platností v souladu s odst. 2 posledním pododstavcem, lze podat odvolání podle vnitrostátního práva dotčeného členského státu.
Tímto odstavcem nejsou dotčena ustanovení odst. 2 druhého pododstavce.
4. Členské státy uloží držiteli evropského elektronického průkazu služeb povinnost informovat koordinační orgán, který jeho průkaz vydal, o:
 - a) rozhodnutích omezujících či zakazujících, byť jen dočasně, ať již v domovském, nebo v hostitelském členském státě držiteli evropského elektronického průkazu služeb poskytovat služby, jichž se dotčený průkaz týká;
 - b) trvalém ukončení činností, jichž se týká evropský elektronický průkaz služeb, na území domovského členského státu;
 - c) ukončení podnikání a likvidaci držitele evropského elektronického průkazu služeb nebo přesunu jeho hlavního místa podnikání v rámci území Evropské unie nebo do třetí země;
 - d) konečném rozhodnutí buď domovského, nebo v souladu s čl. 4 odst. 5 směrnice 2014/67/ES hostitelského členského státu, proti němuž se podle platného vnitrostátního práva nelze odvolat, že držitel evropského elektronického průkazu služeb je pracovník, a nikoli osoba samostatně výdělečně činná;
 - e) veškerých významných změnách, pokud jde o požadavky, jež se na držitele elektronického průkazu vztahují v jeho domovském členském státě, pokud byly

hostitelskému členskému státu spolu s žádostí o elektronický průkaz podány informace o dodržování těchto požadavků;

f) změnách faktické situace nebo jakýchkoli jiných informací týkajících se držitele evropského elektronického průkazu služeb, jež jsou v něm uvedeny.

5. Koordinační orgány z vlastního podnětu sdílejí informace a pomáhají jiným koordinačním orgánům v souvislosti s událostmi, o nichž se dozvěděly a jež mohou být určující pro pozastavení platnosti dotčeného evropského elektronického průkazu služeb nebo jeho odejmutí nebo mohou vést k potřebě jeho obsah jakkoli aktualizovat.

Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány informovaly koordinační orgány, jež v souladu s článkem 17 nařízení... [nařízení o ESC]... jmenovaly, o událostech uvedených v odstavci 4, o nichž se dozvěděly.

Tento odstavec by se měl ve vztahu k odst. 4 písm. d) vztahovat rovněž na příslušné orgány, jak jsou definovány v čl. 2 písm. a) směrnice 2014/67/EU.

Tímto odstavcem není dotčen článek 2 směrnice 2009/101/ES ani článek 2 směrnice 89/666/EHS.

6. Držitel evropského elektronického průkazu služeb může vydávající koordinační orgán kdykoli požádat o zrušení svého dříve vydaného evropského elektronického průkazu služeb.
7. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů technická pravidla pro pozastavení platnosti, odejmutí, aktualizaci a zrušení evropských elektronických průkazů služeb, včetně ustanovení o vložení a odstranění výstrahy o možném pozastavení platnosti nebo odejmutí a ustanovení o propojení těchto postupů a výstražného mechanismu stanoveného článkem 32 směrnice 2006/123/ES a o propojení platného evropského elektronického průkazu služeb a postupu pro individuální výjimky v souladu s článkem 18 směrnice 2006/123/ES.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.

KAPITOLA IV ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 18

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 12 odst. 4 a čl. 13 odst. 7 je Komisi svěřena na dobu pěti let od [...]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 12 odst. 4 a čl. 13 odst. 7 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po

zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 12 odst. 4 a čl. 13 odst. 7 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 19

Postup projednávání ve výborech

1. Komisi je nápomocen výbor uvedený v čl. 40 odst. 1 směrnice 2006/123/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 20

Monitorování provádění

Komise ve spolupráci s členskými státy, sociálními partnery a dalšími relevantními zúčastněnými stranami zavede monitorovací opatření pro účely monitorování a hodnocení provádění a dopadů této směrnice, zejména jejího dopadu na svobodu usazování a svobodu poskytování služeb ve všech členských státech, pokud jde o dotčené činnosti poskytování služeb, zejména snížením nákladů pro poskytovatele, větší transparentností přeshraničních poskytovatelů a zvýšením hospodářské soutěže, a na to, jak ovlivňuje ceny a kvalitu dotčených služeb, s přihlédnutím k relevantním ukazatelům.

Článek 21

Ustanovení o přezkumu

Do [24 měsíců od data provedení této směrnice] provede Komise posouzení, zda jsou vhodná dodatečná opatření ke koordinaci ustanovení týkajících se svobody usazování a svobody poskytování služeb, což jsou důvody zavedení evropského elektronického průkazu služeb.

Do 36 měsíců od data provedení této směrnice a následně nejpozději každých pět let Komise tuto směrnici vyhodnotí a Evropskému parlamentu a Radě předloží zprávu o její funkčnosti. Uvedená zpráva vyhodnotí, zda je potřeba přizpůsobit postupy pro vydání, aktualizaci, pozastavení či odejmutí evropského elektronického průkazu služeb s přihlédnutím k nejnovějšímu vývoji v oblasti elektronické veřejné správy, a musí být zahrnuta ve zprávě, která hodnotí celkovou funkčnost nařízení... [nařízení o ESC]... v souladu s článkem 19 uvedeného nařízení.

Článek 22

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [dvou let po vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tyto předpisy ode dne [dva roky po vstupu nařízení.... [nařízení o ESC]... v platnost].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátního práva, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 23

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost [dvacátým] dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 24

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*